

www.eksegersi.gr

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ
ΑΡ. ΦΥΛΛΟΥ 765 - 15 ΦΛΕΒΑΡΗ 2014

1,30 ΕΥΡΩ

Σε ιδιωτικό ασφαλιστήριο
μετατράπηκε
η Ασφάλιση Υγείας

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Πετσόκοφαν ξανά
το εφάπαξ

[ΣΕΛΙΔΑ 9](#)

Τα σχολεία
ανήκουν στη
ΓΑΔΑ!

[ΣΕΛΙΔΑ 10](#)

Μετά την επίθεση
στα διόδια

Φοβούνται νέα
Κερατέα

[ΣΕΛΙΔΑ 16](#)

Πρωτογενές Πλεόνασμα

Χάντρες και
καθρεφτάκια σε
εξαθλιωμένους
ιθαγενείς

[ΣΕΛΙΔΑ 11](#)

Προεκλογικά
πολιτικάντικα
παιχνίδια

[ΣΕΛΙΔΑ 3](#)

Βοσνία-Ερζεγοβίνη
Η ταξική πάλη
εκδικείται
τον εθνικισμό

[ΣΕΛΙΔΑ 5](#)

Τίποτα
διαφορετικό από
το σχέδιο Ανάν

[ΣΕΛΙΔΑ 8](#)

Η σειρά της σύνταξης

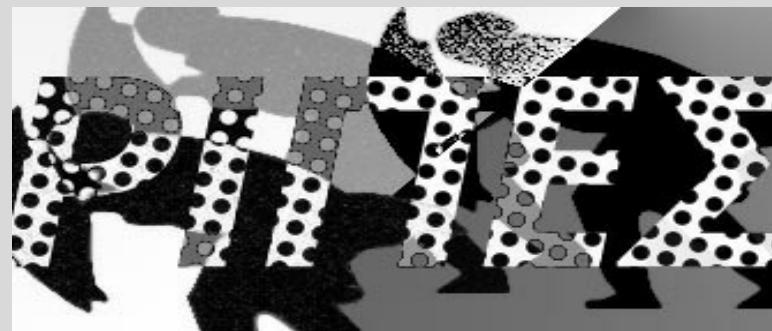

**ΤΟ ΕΠΙΤΕΙΟΛΟΠΟ
ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ**

15/2: Ημέρα κατά παιδικού καρκίνου 15/2/399 π.Χ.: Θανατική καταδίκη Σωκράτη 15/2/1936: Διατάσσεται (Χίτλερ) δρυση της Volkswagen «για να μπει σε κάθε γερμανικό σπίτι ένα λαϊκό αυτοκίνητο» 15/2/1951: Δίμηνη φωλάκιση στον πρώην υπουργό Γάνο Χατζηπάνο για σκάνδαλο με καύσιμα 15/2/1955: Καθιέρωση θεσμού ορκωτών λογιστών 15/2/1973: Η αστυνομία παραβιάζει το άσυλο στο Πολυτεχνείο, συλλαμβάνει έντεκα φροτητές, 37 στελνονται στο στρατό με διακοπή αναβολής, παραιτείται η σύγκλητος 15/2/1980: Απόπειρα εμπρησμού κτηρίου Χωροφυλακής (Θεσσαλονίκη) 15/2/1993: Βόμβα σε κτίριο ναυτιλιακής εταιρείας (ΕΛΑ-1η Μάρη) 15/2/1996: Ρουκέτα κατά υπαίθριου γκαράζ αμερικανικής πρεσβείας (17N) 15/2/1999: Ο Αμπτντουλάχ Οτζαλάν παραδίδεται στις τουρκικές μυστικές υπηρεσίες στην ελληνική πρεσβεία της Κένια (Ναϊρόποτι) 16/2: Λιθουανία: Ημέρα ανεξαρτησίας (1918), ΗΠΑ: Γιορτή μουλαριού 16/2/1921: Συγκρούσεις στρατού-εργαζομένων (Βόλος)

16/2/1923: Αρχή ισχύος νέου ημερολογίου στην Ελλάδα, η μέρα αυτή έγινε 1 Μαρτίου 16/2/1933: Αστυνομικοί κατά εργατών στο Εργατικό Κέντρο Θεσσαλονίκης, εκατό νεκροί και τραυματίες 16/2/1968: Διάσπαση ΚΚΕ 16/2/1973: Πρώτη κατάληψη Νομικής από 2.500 φοιτητές, έξοδος με πορεία και συμπλοκές με αστυνομία και παρακρατικούς 16/2/1978: Νομοσχέδιο κατά τρομοκρατίας στη Γερμανία ψηφίζεται με 245-244 17/2/1972: Βόμβες (AAA) σε αυτοκίνητα ένων αποστολών 17/2/1982: Καθιέρωση πολιτικού γάμου στην Ελλάδα 18/2: Γκάμπιο: Ημέρα ανεξαρτησίας (1965), Ισραήλ: Ημέρα μητέρας 19/2: Αιθιοπία: Ημέρα μαρτύρων (1930) 19/2/1977: Βόμβα ακροδεξιών στα γραφεία Πολιτιστικής Λέσχης Παγκρατίου 19/2/1986: Βόμβα στο ΥΠΕΧΩΔΕ (ΕΛΑ) 19/2/1990: Εκτέλεση φυχίατρου Μάριου Μαράτου (Επαναστατική Άλληλεγγύη) 19/2/1998: Βόμβα στα γραφεία Τζένεραλ Μότορς (17N) 20/2: Ημέρα κοινωνικής δικαιούντης 20/2/1902: 500 νεκροί σε συγκρούσεις απεργών-αστυνομίας (Βαρκελώνη) 20/2/1972: Καταδίκη πέντε μελών ΠΑΜ 20/2/1973: Βόμβες (ΕΑΝ) σε αυτοκίνητα ένων αποστολών 20/2/1973: Δίκη AAA, δύο καταδίκες 20/2/1974: Σύλληψη 35 ηγετικών στελεχών ΚΚΕ 20/2/1977: Βόμβα στην αποθήκη Στασιανούπολου (ΕΛΑ) 20/2/1991: Η Αλέκα Παπαρήγα εκλέγεται γ.γ. ΚΚΕ 20/2/2000: Αστυνομικός πυροβολεί και αφίνει παράλιο 18χρονο (Λουτσά) 21/2: Ημέρα μητρικής γλώσσας, ημέρα ξενογών, Μπαγκλαντές: Ημέρα μαρτύρων (1952) 21/2/1936: Αμνηστία σε 30.000 πολιτικούς κρατούμενους (Ισπανία) 21/2/1972: Οκτώ μέλη της RAF με αποκριάτικες μάσκες παίρνουν 285.000 μάρκα από την τράπεζα Παρακαταθηκών και Δανείων 21/2/1973: Βόμβα (ΕΑΝ) στο Καλαμάκι 21/2/1973: Κατάληψη Νομικής από 4.000 φοιτητές 21/2/1985: Εκτέλεση Μομφεράτου - Ρουσέτη (17N).

● Για «πολιτικό αμοραλισμό» κατηγορεί τον ΣΥΡΙΖΑ ο... Πρετενέρης, μετά τις ιστορίες με τους Βουδουροκαρπιδήδες ●●● Πρόκειται για κατόρθωμα ●●● Του ΣΥΡΙΖΑ, όχι του Πρετενέρου ●●● Αριστερός από κούνια δήλωσε ο Καρυπίδης! ●●● Ποιον μας δυμίζει, ποιον μας δυμίζει... ●●● Το δυμηδήκαμε: τον Καιάδα, που μιλούσε για τον κομμουνιστή παππού του ●●● Το ερώτημα είναι: ποιος είναι πιο άδιος πολιτικά, ο Καρυπίδης ή ο ΣΥΡΙΖΑ; ●●● Γάτα η Θεοδώρα, δεν μπλέχτηκε με τα αυτοδιοικητικά, φοβούμενη μην έχει την τύχη Βουδούρη-Καρυπίδη ●●● Θα πειμένει να παίξει στο μεγάλο γήπεδο των βουλευτικών εκλογών ●●● Άλλωστε, τη βουλευτική της έδρα δεν την παρέδωσε, ο παχυλός μισθός τρέχει και επιτρέπει να γίνονται άνετα τα «κονέ» με τους ψηφοφόρους ●●● «Ο κ. Κασιδιάρης και γενικά οι χρυσαυγίτες, τους έχω πει και δημόσια, κάποιο προβληματάκι το έχουν με τις γυναίκες! Οχι light, βαρύ!» δήλωσε η Πιπιλή σε πρωινάδικο ●●● Εχει ακούσει και αυτή κάτι πιπεράτες ιστορίες που κυκλοφορούν;

●●● Βγήκε βιβλίο με τίτλο «Ο Σταλινισμός και οι μεταμοντέρνοι δαμαστές του» ●●● Εξήντα χρόνια μετά το δάνατό του ακόμα τους κυνηγάει ●●● «Η ΕΕ να πάει να γαμηδεί» ακούγεται να λέει η υφουπουργός Βικτόρια Νούλαντ στον αμερικανό πρέσβη στο Κίεβο ●●● Ο Μπαρόζο, γνωστός και ως «ο καφετζής των Σεϊχελών», προσπάθησε να υποθαδυμίσει το δέμα ●●● Η Μέρκελ, όμως, σήκωσε το γάντι και χαρακτήρισε «απαράδεκτες» τις δηλώσεις Νούλαντ ●●● Άλλο ένας μεγαλούπαλληλος στις Βρυξέλλες και άλλο η γένεις του γερμανικού ίμπριασμού ●●● Και να μην ξεχνιόμαστε

●●● Οπως αποκάλυψε ο Καρυπίδης, χωρίς να διαψευστεί, η πρόταση να είναι υποψήφιος του ΣΥΡΙΖΑ του έγινε από Βίτσα και Πουλάκη και όχι από τις τοπικές οργανώσεις ●●● «Θέλουμε να ανταποκριθούμε σε κάπι νέο, ελπιδοφόρο και μαχητικό» δήλωσε ο Μπάιρον ●●● Επειδή οι σημερινοί καιροί δεν προσφέρονται για σαμουράι, το κόβουμε εξαιρετικά χλοιό να εκληφθεί ως τέτοια η ασπιδοφόρος ένωση με τον Ζώνη ●●● Προτείνουμε να χτυπήσει ο Μπάιρον με τον τρόπο που μόνον αυτός ξέρει, για να υπάρχει λίγη δημοσιότητα για την «Ένωση για την Πατρίδα και τον Λαό» ●●● Τότε δα

δείτε και την υποστήριξη της στήλης ●●● «Οι 58 εκπροσωπούν το τίποτα» ●●●

Το δήλωσε ο Λοβέρδος και σε τρεις μέρες προσχώρησε στο... τίποτα ●●● Γκρινιάζουν οι 58 για τη σταυρομαχία, αλλά δεν είχαν άλλη επιλογή από το να την καταπιούν ●●● Εδώ τους πήρε στο ψιλό ακόμα και ο Μόσιαλος, που δήλωσε ότι άνθρωποι σαν τον Βούλγαρη και τον Παγουλάτο έχουν μεγάλη... αναγνωρισμότητα ●●● Να κάνουμε μια πρόβλεψη;

●●● Η ευρωβουλευτής του ΛΑΟΣ Νίκη Τζαβέλλα δα είναι υποψήφια στη λίστα της ΝΔ ●●● Πάντα σεμνός ο Βουδούρης, διεμήνυσε στους ΣΥΡΙΖΑίους ότι μόνον αυτός μπορεί να νικήσει τον Τατόύλη! ●●● Ασφυκτιά από την έλλειψη δημοσιότητας ο Πολιτισμό Πανάρας ●●● Γ' αυτό και άρπαξ την ευκαιρία να στείλει ευχαριστήριο μήνυμα στον Τζορτζ Κλούνι, που είπε κάπι για τα κλεμμένα γλυπτά του Παρθενώνα ●●● Με τον Κλούνι δεν κινδυνεύει να ξεφτίλιστεί όπως με τον Λεβέντη και τις πίτσες ●●● Αυτή η ιστορία με τα 230 εκατομμύρια του Μεγάρου ξεπερνά κάθε προηγούμενο ●

◆ «Το ξαναλέμε: είναι κρίμα για τη Νέα Δημοκρατία αυτή η κατάντια. Είναι κρίμα για τη συντηρητική παράταξη να μετεξελίσσεται σε ένα κακό μείγμα Πολιτικής Ανοίξης και προδικτατορικής ΕΡΕ. Σε ένα κακέτυπο της ιστορικής παράταξης της μεταπολιτευτικής δεξιάς, που ακυρώνει κάθε ήνος πολιτικής και θεσμικής αξιοπρέπειας». Δίχτυα και στους «σοβαρούς δεξιούς» (ή αν θέλετε στους κεντροδεξιούς) ρίχνει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Το απόσπασμα είναι από την ομιλία του Τσίπρα στην ΚΕ ΣΥΡΙΖΑ (1.2. 2014). ◆ Ο σοσιαλδημοκράτης τέως καγκελάριος Σρέντερ την πέρτει στη Μέρκελ που σχεδιάζει να μειώσει, υπό προϋποθέσεις, το όριο συνταξιοδότησης στα 63 έτη! Εγραφε, μιλιστα, και βιβλίο για να πει ότι ένα τέτοιο μέτρο θα στείλει «εντελώς λάθος μήνυμα» στους ευρωπαίους εταίρους μας, «από τους οποίους ζητάμε –και ορθά– διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις». Η Μέρκελ απάντησε στον Σρέντερ ότι πλέον «η Γερμανία είναι σε καλύτερη κατάσταση από

ποτέ» και η κρατική πολιτική πρέπει να χαρακτηρίζεται από ανθρωπιά απέναντι στους αδύναμους και άρρωστους ηλικιωμένους! Μια ακόμη απόδειξη του ότι τα όρια ανάμεσα στη συντηρητική και τη σοσιαλδημοκρατική πολιτική έχουν προ πολύ εξαφανιστεί.

◆ «Η SodaStream είναι μια εταιρία που ενδιαφέρεται για το περιβάλλον αλλά και για το χτίσιμο μιας γέφυρας ειρήνης ανάμεσα σε Ισραήλ και Παλαιστίνη». Μπουκωμένη από τα φράγκα των σιωνιστών η Σκάρλετ Γιόχανσον προκαλεί και από πάνω.

◆ Κακό χωρίο τα λίγα σπίτια. Αποδείχτηκε (και) στην περί-

πτωση των Οικολόγων Πράσινων που διασπάστηκαν. Χρυσόγελος, Τρεμόπουλος και άλλοι, γκεσέμια της ομάδας από την ιδρυσή της, την έκαναν γι' άλλες πολιτείες, αφήνοντας τους νεόκοπους «εισβολείς» με έναν τίτλο στα χέρια, που θυμίζει «πουκάμισο αδειανόν».

◆ Δεν είναι μόνο ο Λοβέρδος

που άφρησε τον κυρ-Φώτη να χτίζει τον «τρίτο πόλο» μόνος του και την έκανε για την «Ελιά». Τελευταία στιγμή άφρησε στα κρύα του λουτρού τον κυρ-Φώτη και το «Δίκτυο Π80», δηλαδή η ομάδα του Ραγκούση. Ανακοίνωσε ότι «η συγκρότηση ενός ακόμη «πόλου» της Κε-

ντροαριστεράς από τη ΔΗ-ΜΑΡ απέχει πολύ από το big bang μιας νέας πολιτικής κίνησης στην οποία προσβλέπουμε». Πονηρός ο Ραγκούσης, κοιτάζει να δει πού θα καθήσει η μπλιά. Βάζοντας τον εαυτό του και την παρέα του σε θέση πολύφερνης νύφης (ενώ δεν εκφράζουν τίποτα), περιμένει προσφορές από «58», ΠΑΣΟΚ και ΣΥΡΙΖΑ. Γιατί να βιαστεί να δεσμευτεί;

Η ΠΑΠΑΡΑ ΤΗΣ ΕΒΔΟΜΑΔΑΣ

Οι αυξήσεις στα διόδια προβλέπον

Πολιτικάντικα παιχνίδια

Σαν κολά συνεταιρικά Σα-
μιαράς και Βενιζέλος έκα-
ναν μυστικά τη διαπραγμά-
τευσή τους και ανακόινωσαν
αιφνιδιαστικά τη συμφωνία
τους: ο Σαμαράς πρόσφερε
στον Βενιζέλο την καθιέρωση
του σταυρού στις ευρωεκλο-
γές και σε αντάλλαγμα πήρε
την κατάργηση της συμμετο-
χής των αλλοδαπών στις δη-
μοτικές εκλογές.

Είναι προφανές ότι το σταυρό στις ευρωεικλογές τον είχε ανάγκη ο Βενιζέλος, προκειμένου να αποφύγει το μπελά του καταρτισμού μιας λίστας στην οποία οι Πασόκοι θα ήταν μειοψηφία, γεγονός που θα τον καθιστούσε κατηγορούμενο στο εσωτερικό του κόμματός του. Ετοι κι αλλιώς, όπως έχουν τι πράγματα, η «Ελίδα» δεν μπορεί να ελπίζει σε περισσότερους από δύο ευρωβουλευτές. Ο τρίτος θ' αποτελεί θαύμα. Στις τρεις πρώτες θέσεις, λοιπόν, δε θα μπορούσε να είναι παραπάνω από ένας Πασόκος. Ασε που θα έπρεπε το ΠΑΣΟΚ να εγκαταλείψει και τη θέση του επικεφαλής στα χέρια κάποιου «Φουρουτου». Ενώ τώρα, επικεφαλής δε θα υπάρχει και όλοι θα έχουν «ίσες ευκαιρίες» στη διεκδίκηση του σταυρού.

Και ο Σαμαράς, βέβαια, δε βγαίνει χαμένος απ' αυτή τη ρύθμιση. Μπορεί να... εγκατελειψε το αρχηγικό του δικαίωμα, όπως λέει, μπορεί να επαίρεται, όμως, ότι έκανε την εκλογή πιο δημοκρατική. Ασε που όσοι θα διεκδικήσουν εκλογή στην ευρωβουλή θα πρέπει να διαθέσουν προ-

σωπικό κόπτο και χρήμα από χορηγούς για να μαζέψουν σταυρούς σε μια πίτα που έτσι κι αλλιώς θα είναι μικρότερη για το κόμμα τους.

Από την άλλη, ο Σαμαράς πήρε την κατάργηση της ψήφου των αλλοδαπών στις δημοτικές εκλογές. Ρύθμιση που δεν έχει τρακτική σημασία (ούτε 15.000 νοματαίοι δεν είναι αυτοί που ψήφισαν στις προηγούμενες δημοτικές εκλογές), έχει όμως μεγάλη προπαγανδιστική σημασία για το ξενοφοβικό και ρατσιστικό ακροαστήριο που φιλοδοξεί να τραβήξει η ΝΔ. Η κατάθεση της σχετικής ρύθμισης προκάλεσε την αντιδραση του Γιωργάκη Παπανδρέου (τους την είχε φυλαγμένη) και του Ραγκούση (βρήκε ευκαιρία να ξεμυτίσει από το μπιφτεκάδικο της Πάρου), γι' αυτό και δόθηκε εντολή από τον Μιχελάκη να την αποσύρει (ώστε να ψηφιστεί χωρίς προβλήματα η ρύθμιση για το σταυρό) και να την επαναφέρει σε άλλο νομοσχέδιο, με τη δέσμευση ότι θα γίνει... διαβούλευση με συνταγματολόγους, ώστε η ρύθμιση να βρίσκεται εντός του πεδίου της σχετικής επέργειας του

της οχήπικης αποφασίς του ΣΤΕ και να θωρακιστούν οι δημοτικές εκλογές από τυχόν προσφυγές. Αυτό θα είναι το πρόσχημα για να ψηφίσουν τη ρύθμιση οι Πασόκοι. Μανούλα σε κάτι τέτοια ο Βενιζέλος (λόγω και επαγγελματικής ιδιότητας), θα κάνει το «μασάζ» στον πασοκοκ λόχο. Γ' αυτό και άφησε εντελώς ασχολίαστη την παρέμβαση Γιωργάκη.

Ας επανελθουμε, όμως, στη ρύθμιση για το σταυρό, για να δούμε πόσο δημοκρατική είναι. Εδώ και χρόνια υπάρχει μια φιλολογία για αλλαγή του εκλογικού νόμου έτσι που να σπάσουν οι μεγάλες περιφέρειες σε μικρότερες, για να μην αναπτύσσονται φαινόμενα διαπλοκής των υποψηφίων με μιντιάρχες και καπιταλιστές που στηρίζουν οικονομικά τις κατ' ανάγκην πολυδάπανες προεκλογικές τους εκστρατείες. Ενώ, λοιπόν, παρουσιάζουν ως ένδειξη δημοκρατίας την καθιέρωση της μονοεδρικής περιφέρειας, ξαφνικά παρουσιάζουν ως ένδειξη δημοκρατίας τη μετατροπή όλης της χώρας σε μια εκλογική περιφέρεια! Ποιος θα είναι ο μεγάλος νικητής απ' αυτή τη ρύθμιση; Οι βαρόνοι των μεγάλων, πανελλαδικής εμβέλειας ΜΜΕ, που θα επιλέξουν ποιοι υποψήφιοι θα προβληθούν και θα εκλεγούν. Γιατί είναι αδύνατον ένας υποψήφιος ευρωβουλευτής να περιοδεύσει σε όλη την Ελλάδα. Ας μη μιλούν, λοιπόν, για δημοκρατία και καταπολέμηση της διαπλοκής, όταν κάνουν το ακοινότερο.

Οι 58 αρχικά γκρίνιαξαν, σύντομα όμως μαζεύτηκαν, συνειδητοποιώντας ότι εκτίθενται. Άλλοι, όπως ο Μόσιαλος, που έχουν την υποστήριξη συγκροτημάτων των ΜΜΕ, χαιρέτισαν την ειδηση. Ο ΣΥΡΙΖΑ στην αρχή έδειξε αμηχανία, σύντομα όμως κατάλαβε ότι δεν έχει νόημα να ποντάρει σ' αυτό το ζήτημα και ετοιμάζεται ν' αντιμετω-

πίσει με νέο μάτι την κατάρτιση του ευρωψηφοδελτίου του, όπως δηλώνουν τα ηγετικά του στελέχη. Το πρόβλημά τους, δηλαδή, είναι

πώς θα βγάλουν εκείνους που έχουν προσποφασίσει να βγάλουν. Αυτό, όμως, είναι ζήτημα ψηφοθηρικής τεχνικής και όχι πολιτικό ζήτημα. Στο πολιτικό επίπεδο ο ΣΥΡΙΖΑ πλησιάζει με συνεχείς καλοτούμπες στο στόχο της διαχείρισης της μνημονιακής πολιτικής, ενώ όλη αυτή η «ρεαλιστική προσαρμογή» συμβολίζεται εύγλωττα με τους Βουδουροκαρυπίδηες.

Πρέπει, δώμως, να σημειώσουμε ότι αυτά τα πολιτικά παιχνίδια αφορούν τη σημερινή φάση, τη φάση της προετοιμασίας των αστικών κομμάτων για την εκλογική μάχη. Σύντομα θα καταρτίσουν τους συνδυασμούς τους (με γκρίνιες οπωσδήποτε, γιατί περνάμε περίοδο πολιτικής κρίσης) και ουδείς θα θυμάται

το κόλπο με την καθιέρωση του σταυρού. Τότε, λοιπόν, τα κόμματα θα πρέπει να συγκρουστούν πολιτικά. Σ' αυτή τη σύγκρουση ο ΣΥΡΙΖΑ έχει μέχρι στιγμής το πάνω χέρι, αφού ως αντιπολίτευση είναι άφρατος και οι κωλοτούμπες δε φέρνουν μεγάλες διαφροές προς τ' αριστερά (πολύ λίγο ανακάμπτει ο Περισσός). Ο Σαμαράς με τον Μπένι θα πρέπει να ρίξουν μπόλικο «πρωτογενές πλεονασμό» (με υλική υπόσταση, όχι με υποσχέσεις) στην προεκλογική αρένα για να ελπίζουν σε ανακοπή του ρεύματος που έχει ο ΣΥΡΙΖΑ.

Ο απόλυτος πολιτικός αμοραλισμός

Οταν ο γραμματέας της κοινοβουλευτικής ομάδας του ΣΥΡΙΖΑ Νίκος Βούτσης δηλώνει στον BHMA FM για τον Οδυσσέα Βουδούρη ότι «είναι η επιτομή ενός πολιτικού ανοίγματος για τη φάση που βρίσκεται ο ΣΥΡΙΖΑ και ελπίζουμε να αικολουθηθεί και από άλλες κινήσεις ανάλογες», έχει πλήρη επίγνωση αυτών που λέει. Με βάση αυτή τη δήλωση, το ζήτημα για τον ΣΥΡΙΖΑ δεν είναι τα πρόσωπα, ο Βουδούρης, ο Καρυπίδης, κάποιοι άλλοι του ίδιου φυράματος, αλλά το πολιτικό άνοιγμα. «Προσωπικά θα ήθελα να γίνουν πιο τολμηρά βήματα» είπε στην ίδια συνέντευξή του ο Βούτσης, υπονοώντας ευθέως πως ο ΣΥΡΙΖΑ πρέπει να μαζεψει ό,τι κινείται εκτός ΠΑΣΟΚ και ΔΗΜΑΡ. Τζάκρη, Κατσέλη, Μουτσινά, αικόμια και τον Μαριά με την παρέα του, αν βαρέσει διάλυση το κόμμα του Καμμένου.

Απολύτως στο ίδιο μήκος κύματος ο γραμματέας του ΣΥΡΙΖΑ Δημήτρης Βίτσας βάφτισε τον Βουδούρη σταυροφόρο για την πτώση της κυβέρνησης, έκανε αναφορά στο... κόμμα του, που αν ρωτήσεις εκατό Έλληνες πώς λέγεται και οι εκατό θα απαντήσουν ότι δεν ξέρουν («Κοινωνία Πρώτων» λέγεται το «κόμμα» που έχουν φτιάξει ο Βουδούρης με τον Μουτσινά), και δε δίστασε να επιτεθεί στη μειοψηφία του ΣΥΡΙΖΑ, θυμίζοντας ότι «η πολιτική που αναζητά μονόπλευρη συνεργασία με την ιγεσία του ΚΚΕ και της ΑΝΤΑΡΣΥΑ έχει απορριφθεί». Ο ίδιος έκαθάρισε ότι ο ΣΥΡΙΖΑ είναι διατεθειμένος να μοιράσει συχωροχάρτια σε κάθε καριερίστα πολιτικό που θα τον προσεγγίσει, αδιαφορώντας για το παρελθόν του. Κάθε άλλη στάση θα είναι εκδικητική και τότε «δεν συνεννοούμαστε», όπως είπε ο Βίτσας με τα περιέργα ελληνικά του.

Σε τι συνίσταται το πολιτικό άνοιγμα; Τι μπορεί να προσφέρει στον ΣΥΡΙΖΑ ο Βουδούρης, που ως ΔΗΜΑΡ δεν τόλμησε να κατέβει υποψήφιος στην Καλαμάτα, αλλά προτίμησε τη σιγουριά της Β' Αθήνας; Ο απίθανος αυτός τύπος, σύμβολο του πολιτικού σαλταδορισμού, δεν έχει καν το κύρος που είχαν στελέχη σαν την Κατσέλη. «Κηπουρός» του Γιωργάκη ήταν και έτοι βρέθηκε από τις ΜΚΟ στην επαγγελματική πολιτική.

Αντίθετα απ' ό,τι συνέβη με τον Καρυπίδη, τον οποίο η ιγείσα του ΣΥΡΙΖΑ έφερτώθηκε τάχιστα, με την περιφερειακή της οργάνωση να διαφωνεί και χωρίς η μειοψηφία της ΚΕ να βάζει ζήτημα, στην περίπτωση του Βουδούρη έχει στυλώσει τα πόδια και «γράφει κανονικότατα» τις αποφάσεις των νομαρχιακών επιτροπών της Πελοποννήσου, όπως και τις δημόσιες τοποθετήσεις των στελεχών της μειοψηφίας, ακόμη και ανθρώπων όπως ο Γλέζος. Η περίπτωση Καρυπίδη προσφερόταν, γιατί αποτελεί μια περίπτωση sui generis. Ενας αικροδεξιός συνωμοσιολόγος, με τοπική ισχύ ως καναλάρχης, που οι ΣΥΡΙΖΑίοι νόμισαν ότι θα τον πέρνούσαν λάθρα από την κεντρική πολιτική σκηνή. Το δοκίμασαν, δεν τα κατάφεραν και με τον ίδιο αμφοραλισμό τον έφερτώθηκαν, με μια κατάπτυση ανακοίνωση, στην οποία απαξίωσαν να δώσουν την παραμικρή εξήγηση για την επιλογή αυτού του φυράματος. Λες και απευθύνονται σε ήλιθιους, έγραψαν ότι τον διώχνουν «συνεκτιμώντας τα στοιχεία και τα γεγονότα των τελευταίων ημερών», λες και δεν ήξεραν προηγούμενα ποιον έχριζαν υποψήφιο περιφερειάρχη.

Αντίθετα, η περίπτωση Βουδούρη δεν είναι sui generis. Ο Βουδούρης είναι ένα δείγμα από τη μεγάλη δεξαμενή των πρώην Πασόκων που αναζητούν ή θ' αναζητήσουν πολιτική σωτηρία μέσα από τις γραφμές του ΣΥΡΙΖΑ. Επιβάλλοντας σήμερα τον Βουδούρη (είτε εκλεγεί είτε όχι περιφερειάρχης Πελοποννήσου), η περί τον Ταίπρα ηγετική ομάδα θα έχει λυμένα τα χέρια της για την Κατσέλη, την Τζάκρη και ό,τι άλλο κυκλοφορήσει στην πιάτσα πριν τις επόμενες βουλευτικές εκλογές. Ο Βίτσας δε διστάζει να το πει με τον πιο κυνικό τρόπο: «Σε πολιτικό επίπεδο συγκροτούμε ένα κύμα ανατροπής από τους αριστερούς σοσιαλιστές ως την εξωκοινοβουλευτική αριστερά (...) Αν η λογική είναι ότι εσείς ή εγώ ή ο οποιοσδήποτε κάποιοι στηγμή πήρε κάποιες αποφάσεις και σήμερα πταίρνει, μέσα από την ίδια του την εμπειρία, διαφορετικές αποφάσεις, τότε νομίζω ότι συνεννοούμαστε (...) Εγώ είμαι με την μεγάλη ευρύτητα και είμαι και με τη λογική ότι η κοινωνία υποφέρει τώρα, δεν θα της πάμε λοιπόν ένα Ευαγγέλιο για μετά από 20, 30, 50 χρόνια πάνω στο οποίο εμείς θα θέλουμε απλά ισχυροποίηση, αλλά ο Σαμαράς και ο Βενιζέλος θα κάνουν πολιτική. Πάμε να τους ανατρέψουμε τώρα».

Το Ζήτημα δεν είναι θητικό. Δεν αφορά πρόσωπα. Πολιτικές αφορά. Οταν κάποιοι μαζεύουν ό,τι πιο τυχοδιωκτικό κυκλοφορεί στην αστική πολιτική πιάτσα, δεν το κάνουν για να πάρουν την κυβέρνηση στο όνομα του λαού. Το κάνουν για να πάρουν την κυβέρνηση στο όνομα του κεφαλαίου.

Ασπίδα προστασίας στα golden boys

Οταν βρυκολακιάζει ο Κόκκινος, ο περιβόητος τέως πρόεδρος του Αρείου Πάγου, και από την «Εστία» μετακομίζει στις σελίδες των «Νέων» (στο μεγάλης κυκλοφορίας φύλλο του Σαββάτου, μάλιστα) για να ξιφουλκήσει εναντίον των εισαγγελών που διατάζουν προφυλακίσεις για ψύλλου πήδημα,

Οταν ο Τράγικας οργανώνει ολόκληρη εκπομπή για ν' αποδείξει ότι ο Φιλιππίδης δεν απελάθηκε αλλά επέστρεψε με τη θελησή του στην Ελλάδα,

Οταν αυτά συμβαίνουν την παραφονή της απολογίας Φιλιππίδη, οπότε θα κρινόταν και η προφυλάκισή του ή η επιβολή απτώσας περιοριστικών όρων,

δε θα έπρεπε να μας προξενεί έκπληξη η ομοφωνία ανακριτή και εισαγγελέα για τη μη προφυλάκιση του golden boy του καραμανλισμού. Αν ο Φιλιππιδης ήταν απλώς ένας παλιός φίλος του Καραμανλή, ο τελευταίος δε θα είχε διστάσει να του γυρίσει την πλάτη, όπως έκανε με τον εξ απορρήτων του Ζαχόπουλο. Ο Φιλιππιδης, όμως, είναι κάπι πολύ περισσότερο. Είναι ένα golden boy της ελληνικής αστικής τάξης. Τον έχει χροισμοποιήσει η οικογένεια Βαρδι-

νογιάννη στον Παναθηναϊκό, τον χρησιμοποίησε η κυβέρνηση Καραμανλή στο ΤΤ.

Υπάρχει και κάτι πολύ πιο σημαντικό από τον Φιλιππίδη ως πρόσωπο στο κατηγορητήριο. Το περιέγραψε ο ίδιος προσερχόμενος στο ανακριτικό γραφείο, με μια φράση που την είχε προετοιμάσει με προσοχή: «Θα δώσω τη μάχη του αυτονόητου προκειμένου οι τράπεζες να μπορούν να κάνουν τη δουλειά τους. Αμα χάσω οι εισαγγελείς θα δίνουν δάνεια».

Το μήνυμα προς τους δικαστικούς που χειρίζονται την υπόθεση ήταν σαφές και στάλθηκε από διάφορες κατευθύνσεις: κάτω τα χέρια από τις μπίζνες. Αλήμονο αν το κάθε golden boy τύπου Φιλιππίδη τρέμει να δώσει δάνειο σ' έναν καπιταλιστή του μεγέθους ενός Κοντομηνά ή κινδυνεύει με κακουργηματική παραπομπή επειδή έστησε μια κοινή επιχείρηση με κάποιον όμιλο. Μην μπερδεύετε διάφορους «αλεξιπτωτιστές» τύπου Λαυρεντίδη με ανθρώπους τους οποίους ισχυρές καπιταλιστικές φραμβίλες τοποθέτησαν επικεφαλής τραπεζικών ομίλων. Τα προβλήματα σ' αυτό το επίπε-

δο λύνονται ανάμεσα στους καπιταλιστικούς ομίλους και οι δικαστικές αρχές δεν έχουν καμιά δουλειά.

Το μήνυμα ελήφθη και ο Φιλιππίδης δεν προφύλακίστηκε. Κάποια στηγμή στο μέλλον, αν υπάρξουν παραπομπές (και για τι ειδους αδικήματα), κάποιο δικαστήριο θα αναλάβει να τον «καθαρίσει», όπως «καθάρισε» πρόσφατα τους λιγοστούς που είχαν παραπεμφθεί για τη μεγάλη ληστεία του χρηματιστήριου.

Αυτά που έκανε ο Φιλιππίτης σεν εί-
ναι διαφορετικά απ' αυτά που κάνουν
οι άλλοι τραπεζίτες. Είτε πρόκειται για
golden boys διορισμένα από τις κυβερ-
νήσεις είτε έχουν διοριστεί από μεγάλες
καπιταλιστικές φαμίλιες, όπως ο Κω-
στόπουλος, ο Σάλας και οι άλλοι. Δεν
πρόκειται αυτές οι φαμίλιες ν' αφήσουν
τους υπαλλήλους τους στην αστική Δι-
καιοσύνη ν' αρχίσουν να σκαλίζουν τις
υποθέσεις τους. Γι' αυτό ύψωσαν αιστί-
δα προστασίας γύρω από τον Φιλιππί-
δη. Γι' αυτό έχει εδώ και καιρό αρχίσει
να πλασάρεται η φιλολογία περί διά-
θεσης κάποιων δικαστικών κύκλων να
δημιουργήσουν «κράτος δικαστών».

■ Ρουμανία Η μετανάστευση πλήττει το σύστημα υγείας

Ημετανάστευση χιλιάδων ρουμάνων ειδικευμένων γιατρών στη Βρετανία και σε άλλες χώρες της ΕΕ, η οποία από το 2007 έχει εκτοξευτεί στα ύψη, ευθύνεται σε μεγάλο βαθμό για τη σοβαρή κρίση που πλήττει το δημόσιο σύστημα υγείας στη χώρα, σύμφωνα με τον πρόεδρο του Ρουμανικού Κολεγίου Γιατρών.

Ο ίδιος, σε σχετικό ρεπορτάζ της βρετανικής εφημερίδας «Guardian» (7.2.14), αναφέρει ενδεικτικά ότι το 2011 εργάζονταν 21.400 γιατροί στα νοσοκομεία της Ρουμανίας και την 1η Νοέμβρη του 2013 υπήρχαν μόνο 14.400 και ότι η μετανάστευση πλήττει ιδιαίτερα κρίσιμους τομείς, καθώς οι γιατροί με ειδίκευση σ' αυτούς τους τομείς μπορούν να κερδίζουν πολλαπλάσιους μισθούς στο εξωτερικό. Με αποτέλεσμα, στη Ρουμανία με πληθυσμό 19 εκατομμύρια, να υπάρχουν σήμερα μόνο 48 γιατροί με ειδικότητα στη ραδιοθεραπεία, παρόλο που υπάρχουν υψηλά ποσοστά καρκίνου στη χώρα, μόνο 54 γιατροί με ειδικότητα στη γηρατρική για ένα πληθυσμό που γερνάει, μόνο 624 γιατροί για τις μονάδες εντατικής θεραπείας σ' όλη τη χώρα, τη στιγμή που χρειάζονται 1.800 γιατροί για να καλυφθούν οι ανάγκες και μόνο 70 γιατροί με ειδικότητα στα καρδιαγγειακά νοσήματα για όλη τη χώρα.

Σύμφωνα με τα στοιχεία που έδωσε στις αρχές του Φλεβάρη το βρετανικό Κέντρο Πληροφοριών για την Υγεία και την Κοινωνική Μέριμνα (HSCIC), το 26% των γιατρών που εργάζονται στο βρετανικό εθνικό σύστημα υγείας είναι ξένοι, ενώ, σύμφωνα με τα τελευταία στοιχεία του Γενικού Ιστρικού Συμβουλίου, 2.140 γιατροί που σπούδασαν και απέκτησαν την ειδικότητά τους στη Ρουμανία κατέλαβαν θέσεις πρόσφρατα στο βρετανικό σύστημα υγείας, αριθμός μεγαλύτερος από εκείνους που κατάγονται από την Αυστραλία, την Πολωνία και την Ισπανία.

Φυσικά, η βασική αιτία για τη μαζική μετανάστευση των γιατρών και της κρίσης που πλήττει το σύστημα υγείας στη Ρουμανία είναι η κρατική υποχρηματοδότηση και οι εξευτελιστικοί μισθοί των γιατρών, που κυμαίνονται γύρω στα 400 ευρώ, όταν στη Γερμανία ή στη Βρετανία φτάνουν στα 3.000 – 4.000, ανάλογα με την ειδικότητα.

■ Βρετανία

Χιλιάδες παιδιά υποφέρουν από στρες και κατάθλιψη

Περισσότερα από 4.000 παιδιά ηλικίας 10 χρόνων και κάτω έχουν υποβληθεί σε θεραπεία για στρες και κατάθλιψη τα τελευταία πέντε χρόνια μόνο σε δύο από τα μεγαλύτερα Κέντρα Ψυχικής Υγείας από τα 60 που υπάρχουν στη Βρετανία. Τα στοιχεία προέρχονται από έρευνα που δόθηκε στη δημοσιότητα στις 10 Φλεβάρη, στην οποία αναφέρεται σχετικό ρεπορτάζ της εφημερίδας «Daily Mirror».

Το ένα Κέντρο είναι το «The South London and Maudsley NHS Foundation Trust», στο οποίο υποβλήθηκαν σε θεραπεία 814 παιδιά κάτω των 10 χρόνων για στρες, άγχος και κατάθλιψη μέσα στο 2013. Το δεύτερο Κέντρο Ψυχικής Υγείας είναι το «The South Essex Partnership University NHS Foundation Trust», στο οποίο υποβλήθηκαν σε θεραπεία, στη διάρκεια του 2013, 102 παιδιά ηλικίας 10 χρόνων και κάτω για τα ίδια προβλήματα υγείας. Στην έκθεση επίσης επισημαίνεται ότι ο αριθμός των παιδιών που προσέρχονται για θεραπεία στα Κέντρα Ψυχικής Υγείας έχει διπλασιαστεί από το 2008 και ότι ο πραγματικός αριθμός των περιστατικών είναι πολύ μεγαλύτερος από τις 4.000, αφού η έκθεση καλύπτει δύο μόνο από τα 60 Κέντρα που λειτουργούν στη χώρα. Παρολαυτά, η βρετανική κυβέρνηση έχει μειώσει τον προϋπολογισμό για τον τομέα της Ψυχικής Υγείας.

Σύμφωνα με την έκθεση, οι αιτίες που προκαλούν τα ψυχολογικά προβλήματα στα παιδιά συνδέονται κυρίως με το σχολείο. Είναι κυρίως η μεγάλη πίεση και η χιονοστιβάδα αξιολογήσεων που βιώνουν καθημερινά τα παιδιά καθώς και οι ανταγωνιστικές σχέσεις που αναπτύσσονται μεταξύ τους. Πρόκειται για το ίδιο μοντέλο που αρκετά χρόνια τώρα έχουν επιχειρήσει να επιβάλουν και στο ελληνικό εκπαιδευτικό σύστημα οι κυβερνήσεις, στόχο τον οποίο υπηρετεί με περισσό ζήλο ο νυν υπουργός Παιδείας Κ. Αρβανιτόπουλος.

Σκλάβοι σε στρατόπεδα βασανιστηρίων

Χιλιάδες πρόσφυγες από την Ερυθραία έχουν περάσει τα τελευταία δέκα χρόνια από στρατόπεδα βασανιστηρίων στο Σουδάν και την Αίγυπτο, υπομένοντας για μήνες βασανιστήρια και βιασμούς από δουλέμπορους, συχνά σε συνεργασία με τις δυνάμεις Ασφάλειας. Πολλοί από τους πρόσφυγες αυτούς έχουν πεθάνει, ενώ πολλοί έχουν σημαδευτεί για όλη τους τη ζωή, φυσικά και ψυχολογικά, από ακρωτηριασμούς, καιφίματα, ξυλοδαρμούς και σεξουαλική κακοποίηση, σύμφωνα με δεκάδες μαρτυρίες που συγκεντρώθηκαν από την οργάνωση «Human Rights Watch» (Παρατηρητήριο για τα Ανθρώπινα Δικαιώματα) σε μια έκθεση 79 σελίδων, με τίτλο «Ηθελα να ξαπλώσω και να πεθάνω: Δουλέμποριο και βασανιστήρια Ερυθραίων στο Σουδάν και στην Αίγυπτο», η οποία δόθηκε στη δημοσιότητα στις 11 Φλεβάρη.

Οι δουλέμποροι απαιτούν λύτρα για να σταματήσουν τα βασανιστήρια, είτε από τους πρόσφυγες είτε από συγγενείς τους, που εξαναγκάζονται να ακούν από το τηλέφωνο τα αγαπημένα τους πρόσωπα να ουρλιάζουν. Ομως, ακόμη και όταν πάρουν τα λύτρα, μερικές φορές πουλούν τους πρόσφυγες σε όλη ομάδα αντί να τους απελευθερώσουν.

Η έκθεση παραθέτει, μεταξύ άλλων, τη μαρτυρία ενός 23χρονου αντρα από την Ερυθραία, ο οποίος απήχθη από δουλέμπορους στο Σουδάν το 2012 και παραδόθηκε σε αιγυπτιούς δουλέμπορους στην έρημο του Σινά. «Με χτυπούσαν με μεταλλική ράβδο. Εστάζαν λιωμένο πλαστικό στην πλάτη μου. Χτυπούσαν τα

πλεματα των ποδιών μου και έπειτα με ανάγκαζαν να στέκομαι για πολλές ώρες, μερικές φορές για μέρες. Μερικές φορές απειλούσαν να με σκοτώσουν και έβαζαν ένα όπλο στο κεφάλι μου. Με κρέμασαν από την οροφή ώστε τα πόδια μου να ακουμπούν στο πάτωμα και μου έκαναν ιγκρέτροσκ. Ενας άνθρωπος πέθανε αφού τον κρέμασαν από την οροφή για 24 ώρες και εμείς τον βλέπαμε να πεθαίνει. Οποτε τηλεφωνούσαν τα συγγενείς τους για τους ουρλιάζουν, ότι τους χτυπούσε στα πόδια και μερικές φορές στο στομάχι και στο στήθος με ρόπαλο, ότι τους κρεμούσε σε ανάποδα, ότι τρεις απ' αυτούς πέθαναν επειδή τους χτύπησε πολύ δυνατά και ότι απελευθέρωσαν μόνο τον ένα που πλήρωσε.

Σύμφωνα με την έκθεση της HRW, περισσότεροι από 200.000 Ερυθραίοι, στην πλειοψηφία χριστιανοί, εγκατέλειψαν τη χώρα τους από το 2004. Αρκετοί απ' αυτούς πλήρωσαν δουλέμπορους, αλλά πουλήθηκαν τέσσερις και πέντε φορές σε διαφορετικούς δουλέμπορους. Μέχρι πρόσφατα πολλοί κατευθύνονται προς το Ισραήλ μέχρι που προστατέψουμε τις γυναίκες που ήταν μαζί μας. Τις έπαιρναν, τις βίαζαν και τις έφερναν πίσω», κατέθεσε, μεταξύ άλλων, ο 23χρονος πρόσφυγας στην HRW.

Η HRW ήρθε σε επαφή και με δύο δουλέμπορους, από τους οποίους ο ένας αποκάλυψε ότι κέρδισε 200.000 δολάρια σε λιγότερο από ένα χρόνο και ότι τα τελευταία θύματά του ήταν τέσσερις πρόσφυγες από την Ερυθραία, από τους συγγενείς των οποίων ζήτησε να πληρώσουν 33.000 δολάρια για τον καθέ-

αρκετοί πρόσφυγες αναγκάζονται να δουλεύουν για τους δουλέμπορους ως οικοδόμοι ή οικιακοί υπηρέτες. «Γνωρίζω εκατοντάδες Ερυθραίους που αυτή τη στιγμή αναγκάζονται να δουλεύουν σε οικοδομικά έργα. Χτίζουν σπίτια για τους απαγωγείς, που πληρώνουν τα οικοδομικά υλικά με τα χρήματα των λύτρων», κατέθεσε στη HRW ένας φύλαρχος στο Σινά.

Η έκθεση αποκαλύπτει ότι υπάρχει εκτεταμένη συνεργασία ανάμεσα στους δουλέμπορους και τον σουδανέζικο και αιγυπτιακό στρατό και την αστυνομία. Μέχρι στιγμής, η αστυνομία και οι στρατιώτες στο Σουδάν και στην Αίγυπτο, που βοηθούν τους δουλέμπορους να απαγόργυσουν και να βασανίζουν πρόσφυγες, δεν έχουν τίποτα να φοβηθούν. Μάλιστα μερικοί αστυνομικοί στο ανατολικό Σουδάν είναι τόσο αποθραυσμένοι από την απιμωρησία, ώστε παραδίδουν πρόσφυγες σε δουλέμπορους μέσα στα αστυνομικά τμήματα, ενώ στην Αίγυπτο φτάνουν μέχρι τους σημείου να συλλαμβάνουν και να επιστρέφουν στους δουλέμπορους πρόσφυγες που κατάφεραν να ξεφύγουν από τα νύχια τους.

Φυσικά, οι δουλέμποροι και οι συνεργάτες τους στο στρατό και στην αστυνομία δεν εντοπίζονται και δεν διώκονται σχεδόν ποτέ από τις αρχές των δύο χωρών. Μέχρι το Δεκέμβρη του 2013, στην Αίγυπτο είχε ασκηθεί ποινική δίωξη μόνο εναντίον ενός δουλέμπορου και κανενάς στο στρατό ή στην αστυνομία, ενώ στο Σουδάν έχουν ασκηθεί ποινικές διώξεις εναντίον 14 δουλέμπορων και 4 αξιωματικών της αστυνομίας.

■ Κοσσυφοπέδιο

Σφοδρές συγκρούσεις φοιτητών-αστυνομίας

Δεκάδες φοιτητές και 30 αστυνομικοί τραυματίστηκαν, ενώ περισσότεροι από 30 φοιτητές συνελήφθη

■ Βοσνία-Ερζεγοβίνη

Η ταξική πάλη εκδικείται τον εθνικισμό

«Ο κόσμος δεν έχει τίποτα να φάει, είναι πεινασμένος, νέοι άνθρωποι δεν έχουν δουλειές, δεν υπάρχει ιατρική περιθώριψη, ούτε βασικά δικαιώματα. Δε θα μπορούσε να είναι χειρότερο». Τα λόγια ανήκουν σε διαδηλώτρια από την Τούζλα, βιομηχανικό κέντρο της βόρειας Βοσνίας-Ερζεγοβίνης, που την περασμένη βδομάδα μετατράπηκε σε πεδίο σφρόδρων συγκρούσεων μεταξύ εργατών και αστυνομίας.

Σχεδόν είκοσι χρόνια πέρασαν από τη λήξη του γιουνγκοσλαβικού εμφύλιου τοπέμου. Είκοσι χρόνια ταξικής νηνεμίας και εθνικιστικής τύφλωσης που διακόπηκαν βίᾳ από την οργή χιλιάδων εργατών που είδαν τα εργοστάσιά τους να κλείνουν, αφού πρώτα ιδιωτικοποιήθηκαν. Οι νέοι ιδιοκτήτες τους τα χρεοκόπησαν, αφού πρώτα άφησαν απλήρωτους και χωρίς ασφαλιστική κάλυψη τους εργάτες, καταπατώντας τις «δεσμεύσεις» του «ανέλαβαν» πριν γίνει η ιδιωτικοποίηση. Οι εργάτες πύκνωσαν τις στρατιές των ανέργων, που έχουν ήδη φτάσει το 44% του εργατικού δυναμικού, σύμφωνα με τα επίσημα στατιστικά στοιχεία. Ποσοστό που η κεντρική τράπεζα της χώρας κατεβάζει στο 27,5% λογαριάζοντας όσους δουλεύουν «μιαύρα».

Οταν όμως ο μέσος καθαρός μισθός, σύμφωνα με τη στατιστική υπηρεσία, είναι 840 μάρκα (430 ευρώ) για τους «νόμιμους», καταλαβαίνει κανείς πού κατρακύλα στη «μιαύρη εργασία», χωρίς ασφαλιση και δικαιώματα. Αν στα παραπάνω συμπληρώσουμε το γεγονός ότι οι αυξήσεις που δόθηκαν το πρώτο

πεντάμηνο του 2013 ήταν κάτω από τον πληθωρισμό (το παραδέχεται η κεντρική τράπεζα της χώρας στην ετήσια έκθεσή της για την οικονομική σταθερότητα), δεν είναι ν' απορεί κανείς για το τόσο βίαιο ξέσπασμα των εργατών.

Από την εργατική βία δεν γλίτωσε ούτε το κτίριο της Προεδρίας στο Σεράγεβο. Πολλά αστυνομικά αυτοκίνητα παραδόθηκαν στην πυρά, ενώ δεκάδες (πάνω από 100) ήταν οι μπάτσοι που τραυματίστηκαν. Οι διαδηλώσεις επεκτάθηκαν σε πάνω από 20 πόλεις, στην –κατά γενική ομολογία– μεγαλύτερη αναταραχή που έχει γνωρίσει η χώρα μετά τον εμφύλιο του 1992-1995.

Η εξουσία... αυτομαστιγώνεται!

Φοβούμενοι τη λαϊκή αγανάκτηση, οι κυβερνητικοί αξιωματούχοι έσπευσαν να δηλώσουν ότι «συμπάσχουν» με τους διαδηλωτές. Ο υπουργός Εξωτερικών και ηγέτης του σοσιαλδημοκρατικού κόμματος

Ζλάτκο Λαγκαμπζίτζα παραδέχτηκε με... αφοπλιστική ειλικρίνεια: «Ηταν μια επί μακρόν συσπαρευμένη δυσαρέσκεια... Τα παιδιά που τα έκαναν αυτά γεννήθηκαν στη μεταπολεμική κοινωνία και ειδαν τους γονείς τους να ληστεύονται από μεγιστάνες της εγκληματικής ιδιωτικοποίησης. Μεγάλωσαν χωρίς ελπίδα για ένα λαμπρό μέλλον, βλέποντας τη φτώχεια και την αδικία!»

Πού ζούσε τόσα χρόνια αυτός ο άνθρωπος και τι έκανε για να μην υπάρχει φτώχεια και ιδικία, θα αναρωτιόταν κανείς, όμως αυτά είναι... φιλά γράμματα για τους αστούς πολιτικούς. Ο πρωθυπουργός Νέρμιν Νίκοπ, όμως, έβαλε τα πράγματα στη θέση τους: «Βάζουμε από τη μια μεριά τους εργάτες που έφυγαν χωρίς βασικά δικαιώματα, όπως συντάξεις και ιατρική περιθώριψη, και από την άλλη όλους αυτούς τους χούλιγκαν που εκμεταλλεύτηκαν την κατάσταση για να δημιουργήσουν χάος! Κλασικό το συμπέρασμα: διαδηλώστε όσο θέλετε, αν όμως σπάσετε το μονοπώλιο της κρατικής βί-

ας, γίνεστε χούλιγκαν!»

Πλήρης αποτυχία του αστικού εθνικισμού

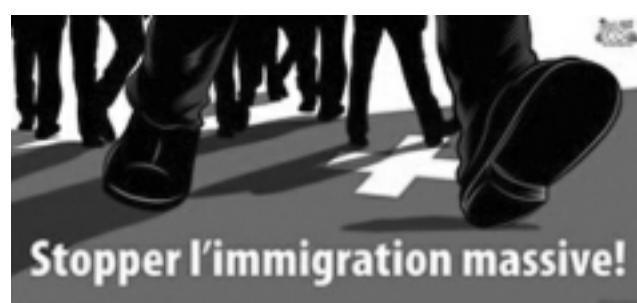
Μπορεί οι διαδηλώσεις που σημειώθηκαν σε πολλές πόλεις της χώρας με τις τρεις εθνότητες (Βόσνιοι, Σέρβοι και Κροάτες) να μην άγγιξαν τον σερβικό τομέα που παρέμεινε σχεδόν απαθής, όμως ο αστικός εθνικισμός δεν κατάφερε να συγκρατήσει τη λαϊκή οργή που εξαφάνισε προς σημήνια τις εθνικές διαφορές, όπως επισημάνει ο βρετανικός Γκάρντιαν: «Σε μια φωτογραφία από τις διαδηλώσεις βλέπουμε τους διαδηλωτές να ανεμίζουν τρεις σημαίες δίπλα-δίπλα: βοσνιακή, σερβική και κροατική, δηλώνοντας ότι αγνοούν τις εθνοτικές διαφορές. Εν συντομίᾳ, έχουμε να κάνουμε με μια ανταρσία ενάντια στις εθνικιστικές ελίτ: ο λαός στη Βοσνία έχει τελικά καταλάβει ότι ο πραγματικός εχθρός του δεν είναι οι άλλες εθνικές ομάδες, αλλά οι ίδιοι του οι ηγέτες που προφασίζονται ότι τον προστατεύουν από τους άλλους!» («Οργή στη Βοσνία, αλλά αυτή τη φορά ο κόσμος μπορεί να διαβάζει τα εθνικά ψέματα των ηγετών του», Γκάρντιαν, 10.2.14).

Από την άλλη, τα μεγαλύτερα πολιτικά κόμματα της χώρας, το Κόμμα της Δημοκρατικής Δράσης (αντιπροσωπεύει τους Βάσονιους), η Κροατική Δημοκρατική Ενωση της Βοσνίας-Ερζεγοβίνης και η Κροατική Δημοκρατική Ενωση 1990 (αντιπροσωπεύουν τους Κροάτες), σε κοινή ανακοίνωσή τους την περασμένη Τρίτη ζήτησαν την ομαλοποίηση της κατάστασης.

Κανείς δεν μπορεί να γνωρίζει πού θα φτάσει αυτή η έκρηξη των εργατών στη Βοσνία-Ερζεγοβίνη. Η σχετική ανάπτυξα των τελευταίων ημερών, μετά τη θύελλα της προηγούμενης βδομάδας, είναι εξαιρετικά αστοθής. Σε μια προσπάθεια να καταπραύθει η λαϊκή αγανάκτηση, οι δήμαρχοι τεσσάρων πόλεων (μεταξύ των οποίων και η πρωτεύουσα Σεράγεβο) παραιτήθηκαν. Πώς δημοσιεύει η οργή, όταν πέρα από την επί χρόνια κοροϊδία, αυτό που είδε ο κόσμος ήταν η άγρια καταστολή;

Περιγράφει ο πρόεδρος του σωματείου μιας από τις χρεοκοπημένες εταιρίες (εργοστάσιο επίπλων Konjuh), το περασμένο Σάββατο: «Δεν υπάρχει απόδειξη ότι αντισταθήκαμε στην αστυνομία. Δεν ήρθαμε εδώ για να κάνουμε βανδολισμούς. Επί τέσσερα χρόνια ζήταμε να μας αναγνωριστούν τα δικαιώματά μας, αλλά, πιστεύτε με, χθες εκπλαγήκαμε όταν δεδήκαμε με χειροπέδες και μας έβαλαν φυλακή οι Ειδικές Δυνάμεις. Μας άφησαν το ίδιο βράδυ στις ενέσι και μισή, αλλά μας έβαλαν πρόστιμο 300 μάρκα (σ. περίπου 150 ευρώ), το οποίο φυσικά δεν έχουμε να το πληρώσουμε με τον πενηντό εισόδημα των 40 μάρκων το μήνα που έχουμε για να ζήσουμε. Τις τελευταίες μέρες έχω δει δεκαπεντάχρονους να ξυλοκοπούνται από την ειδική αστυνομία. Η αστυνομία επιπέθηκε σε απόπλους ανθρώπους, αλλά αν είναι αναγκαίο, μπορούμε να εξοπλιστούμε. Επαναλαμβάνω, δεν ήρθαμε να το κάνουμε αυτό, αλλά αν ανογκαστούμε θα το κάνουμε».

Ισχυροποιεί την αντιμεταναστευτική πολιτική η Ελβετία

Με 50,3% οι Ελβετοί ψήφισαν υπέρ της επιβολής περιορισμών στην είσοδο μεταναστών από χώρες της ΕΕ, σε δημοψήφισμα που έγινε την Κυριακή 9 Φεβρουάριο στο σύνολο των περιφερειών της χώρας. Ο νόμος που θα συντάξει η κυβέρνηση με βάση τα αποτέλεσματα του δημοψηφίσματος, εκτός από τους περιορισμούς στη μετανάστευση από χώρες της ΕΕ, πρόκειται να αυστηροποιήσει και το νομικό πλαίσιο για την παροχή ασύλου ακόμη και για τους πρόσφυγες από εμπόλεμες ζώνες.

Βασικός υπέρμαχος στην επιβολή περιορισμών στην είσοδο προσφύγων και μεταναστών στη χώρα είναι το ακροδεξιό Ελβετικό Λαϊκό Κόμμα, το οποίο πολλάρει ως λαϊκή δεξιά, ενώ το πολιτικό του πρόγραμμα βρίθει από ρατσισμό και ξενοφοβία. Το Ελλ ήταν το κόμμα που προτείνει την απαγόρευση της

πληθυσμού της Ελβετίας.

Το βασικό επιτεχέρημα των ακροδεξιών για την επιβολή μέτρων ενάντια στη μετανάστευση είναι η αλλοίωση της εθνικής ταυτότητας της χώρας, ο συνωστισμός στα μέσα μαζικής μεταφοράς και η ανόδος των ενοικίων στα μεγάλα αστικά κέντρα λόγω της αυξημένης ζήτησης για στέγαση. Πουθενά δεν γίνεται λόγος για την ανεργία που υποτίθεται ότι προκαλεί στους Ελβετούς η «εισβολή» μεταναστών στη χώρα, όπως υποστηρίζουν οι ακροδεξιοί,

κάνοντας αυτού του ειδούς το ρατσισμό να φαντάζει ακόμα πιο βρομερός και χυδαίος. Ο νόμος, το σχέδιο του οποίου θα τεθεί προς συζήτηση στη βουλή το ερχόμενο φθινόπωρο, πιθανότατα εκτός από τον περιορισμό του αριθμού των μεταναστών που γίνονται δεκτοί στη χώρα καθώς και την παραπέρα αυστηροποίηση της νομοθεσίας για το άσυλο, θα επιβάλλει στις ελβετικές εταιρίες να προσλαμβάνουν πρωτίστως Ελβετούς.

Ο γαλλογερμανικός άξονας αντέδρασε στα αποτελέσματα του δημοψηφίσματος με δηλώσεις σύμφωνα με τις οποίες δεν μπορεί μια χώρα που συνεργάζεται με την ΕΕ να διαλέγει τι θα κρατήσει και τι θα πετάξει από τα δικαιώματα και τις υποχρεώσεις της. Επίσης, υπονοήθηκε ότι θα υπάρχουν κυρώσεις στην εισαγωγή ελβετικών προϊόντων στις χώρες της ΕΕ. Αυτή τη στιγμή οι εξαγωγές της Ελβετίας στις χώρες της ΕΕ, που είναι και ο σημαντι

Moúyka

Την ώρα που η επικαιρότητα κατακλύζεται από ειδήσεις για τον Βουδούρη και τον Αρούλη, για την «Ελιά» και τον «τρίτο πόλο» του Κουβέλη, για τη σταυρομαχία στις ευρωεκλογές, για τον Νικίτα και τον Γαβριήλ, από τη Βουλή πέρασε το νομοσχέδιο που καταργεί ουσιαστικά την ασφάλιση Υγείας μετατρέποντάς την σε ατομικό ασφαλιστήριο συμβόλαιο (αναλυτικά στη σελίδα 8), ενώ ο Βρούτσης υπέγραψε απόφαση με την οποία σφραγίζει για μια ακόμη φορά το εφάπαξ, το οποίο βρίσκεται μόνιμα στο κρεβάτι του Προκρούστη (αναλυτικά στη σελίδα 9).

Το αστικό πολιτικό και συνδικαλιστικό σύστημα ξεπέρασε τα δυο αυτά σημαντικά γεγονότα με κάποιες -εθιμοτυπικές- ανακοινώσεις διαμαρτυρίας και μια πρόταση για ονομαστική ψιφοφορία στη Βουλή, κατά την οποία ο μεν κυβερνητικός λόχος εμφανίστηκε συμπαγέστατος, η δε αντιπολίτευση με δεκάδες απουσίες. Εκτότε επικράτησε η απόλυτη μούγκα.

Κατά τα άλλα, ζούμε στον αστερισμό του «πρωτογενούς πλεονάσματος», την έγκριση του οποίου περιμένει η κυβέρνηση από τρόικα και Eurostat, για να μοιράσει προεκλογικά χάντρες και καθρεφτάκια στους ιθαγενείς ψηφοφόρους, την ίδια ώρα που τους αρπάζει όλο τον πλούτο και τους καταδικάζει στην εξαθλίωση.

Μετά τις εκλογές θα έρθει η σειρά της επικουρικής σύνταξης, η οποία δε θα μετατραπεί απλώς σε πενταροδεκάρες φιλανθρωπικού χαρακτήρα, αλλά θα πετσοκόβεται και κάθε τρίμυνο!

Τι μένει; Η κύρια σύνταξη ενός ασφαλιστικού συστήματος που το έχουν καταληπτέψει και το οποίο -λόγω της πρωτοφανούς ανεργίας, της υποαπασχόλησης, της μαύρης εργασίας και της εισφοροκλοπής- δεν μπορεί να συγκεντρώσει ούτε το 60% των εσόδων που συγκέντρωνε κατά την πριν την κρίση περίοδο, ενώ με το PSI υπέστη άλλη μια τεράστια ληστεία στα εναπομείναντα αποθεματικά του.

Οι αντιασφαλιστικοί νόμοι Λοβέρδου-Παπακωνσταντίνου δεν είναι ικανοί ν' αντιμετωπίσουν τις απαιτήσεις του καθεστώτος. Χρειάζονται νέες ανατροπές. Κι αυτές θα γίνουν, είτε από τη σημερινή είτε από την επόμενη κυβέρνηση. Γιατί απαγορεύεται διά ροπάλου να αντληθούν κονδύλια από τον κρατικό προϋπολογισμό, ενώ κάθε σκέψη για αύξηση στις εργοδοτικές εισφορές θεωρείται αντεθνική-αντιαναπτυξιακή (αντιθέτως, υπάρχει η υποχρέωση να μειωθούν οι εργοδοτικές εισφορές κατά ένα επιπλέον 3,9%, ώστε να φτάσει η μείωση των μηνιανιακού στόχου του 5%).

Αυτό που δεν συζητείται είναι αυτό που πρέπει να συζητηθεί: πώς θα επανακατακτηθεί η Κοινωνική Ασφάλιση; Οχι η ασφαλιστική αθλιότητα, αλλά μια Κοινωνική Ασφάλιση ΠΛΗΡΗΣ και για ΟΛΟΥΣ, με χρηματοδότησή της αποκλειστικά από τους καπιταλιστές και το κράτος της. Τα «μετριοπαθή αιτήματα» οδήγησαν σε μια εκ των προτέρων χαμένη μάχη οπισθοφυλακών. Καιρός να διεκδικήσουμε αυτό που δικαιούμαστε ως μοναδικοί παρανωνοί του κοινωνικού πλούτου.

Κλινικά νεκρός είναι ο Βραζιλιάνος οπερατέρ Σαντιάγο Αντράντε. Μια χειροβομβίδα κρότου άμψης τον πέτυχε στο κεφάλι, όπως φαίνεται στη συγκλονιστική φωτογραφία που τράβηξαν άλλοι συνάδελφοί του.

Η αστυνομία της...
σοσιαλίστριας Ντίλ-
μα Ρούσεφ, προτύπου
του ΣΥΡΙΖΑ, αντιμε-
τώπιζε διαδηλωτές
έξω από τον κεντρικό
σταδιού του Ρίο ντε
Τζανέιρο, οι οποίοι
διαμαρτύρονταν για
μια ακόμη αύξηση
στα εισιτήρια.

■ Πινόκιο (1)

Μιχάλης Χρυσοχοΐδης, Φλεβάρης 2014:
«Οι αυξήσεις στα διόδια προβλέπονται από τις συμβάσεις του 2007 και όποιος δεν πληρώνει διόδια κλέβει τον ελληνικό λαό και θα διωχθεί ποινικά και αστικά».

Μιχάλης Χρυσοχοΐδης, 4 Δεκέμβρη 2013, Βουλή: «Σε ό,τι αφορά τα διόδια. Δεν υπάρχει καμιά πρόβλεψη για αύξηση διοδίων». [Ανάλογου περιεχομένου μήνυμα έγραψε και στο twitter].

Χρειάζεται, μήπως, κανένα σχόλιο; Να επισημάνουμε μόνο εκείνο το «κλέβει τον ελληνικό λαό», που με το δράσος που τον χαρακτηρίζει λέει ο Χρυσοχοΐδης. Οι με-γαλοεργολάβοι, ντόπιοι και ξένοι, έγιναν... ελληνικός λαός.

■ Πινόκιο (2)

«Εμείς δα προσλάβουμε επι τόπου νέο γιατρό στη δέση του. Σε ένα μήνα από την ημέρα υπογραφής της ΚΥΑ με τον κύριο Μητσοτάκη σε περίπου μια εβδομάδα από σήμερα, δα έχουμε το νέο σύστημα σε λειτουργία, στο οποίο δα έχουνε πρόσβαση και οι ανασφάλιστοι», δήλωσε στο ΣΚΑΙ ο γνωστός Μπουμπούκος, αναφερόμενος στους γιατρούς που δε δα δεχτούν να κλείσουν τα ιατρεία τους και να περάσουν ως πλήρους και αποκλειστικής απασχόλησης στο ΠΕΔΥ.

Τότε γιατί ο ιδρυτικός νόμος του ΠΕΔΥ προβλέπει ότι οι οργανικές δέσεις των γιατρών που δε δα περάσουν στο ΠΕΔΥ καταργούνται και το δικαίωμα δημιουργίας νέων οργανικών δέσεων το έχουν οι υπουργοί; Γιατί στην ειδική έκδεση του Γενικού Λογιστηρίου του Κράτους γίνονται υπολογισμοί για το πόση εξοικονόμηση δα υπάρχει στον κρατικό προϋπολογισμό ανάλογα με την προβλέπεται παρατείνεται δα δημιουργίας

με τον αριθμό των γιατρών που σέ δα κλείσουν τα ιατρεία τους για να περάσουν στο ΠΕΔΥ;

Η αστική πολιτική ήταν πάντοτε συνώνυμη με το ψέμα. Απλά, κάποιοι αστοί πολιτικοί ξεπερνούν κάθε όριο. Σαν τον Χρυσοχοΐδη που πριν από ενάμιση μήνα έλεγε ότι δε δα αυξήδουν τα δίοδια και σαν τον Μπουμπούκο που από τη μια καταρργεί όλες τις οργανικές δέσεις των γιατρών που δε δα περάσουν στο ΠΕΔΥ και από την άλλη υπόσχεται ότι για κάθε γιατρό που δε δα περνά στο ΠΕΔΥ δα προσλαμβάνεται «επί τόπου» νέος γιατρός από δέσμου του.

■ Περι Σιαπλοκής

Μπορεί ο Βίτσας να προσπάθησε να κού-

■ Ζήτω η... αναθεώρηση

Στην αρχή είχαμε την κατάργηση ή το σκίσιμο (ανάλογα με το ακροαπότιμο) του μνημονίου και των εφαρμοστικών του νόμων. Μετά (τον Απρίλη του 2013) είχαμε την αναστολή, που την ανακοίνωσε ο Τσίπρας στο συνέδριο του Economist στην Αθήνα, ενώπιον ενός εκλεκτού αστικού κοινού. Τώρα, έχουμε την «αναδεύρηση του μνημονίου σε συνεργασία με την ΕΕ», την οποία ανακοίνωσε ο Τσίπρας σε συνέντευξη Τύπου που έδωσε στη Ρώμη.

Την περίοδο της «αναστολής» είχε ξεσπάσει ένας μικρός σάλος. Κάποια στελέχη του ΣΥΡΙΖΑ μιλήσαν για γλωσσικό ολίσθημα (σε γραπτή ομιλία!), ενώ ο Σκουρλέτης είχε καταφύγει στον... πλούτο της ελληνικής γλώσσας, που επιτρέπει να λέγεται το ίδιο πράγμα με διαφορετικές λέξεις.

■ Εκδικνόν (1)

Πως και πως περίμενε ο Γιωργάκης την ευκαιρία να πάρει την εκδίκησή του από εκείνους που τον δεωρούν τελειωμένο. Με τη μακροσκελή ανακοίνωση που εξέδωσε, χτυπώντας την κυβέρνηση, δηλαδή και τον Σαμαρά και τον Βενιζέλο, για ζητήματα δημοκρατικής διακυβέρνησης, απέφυγε κάθε κατηγορία ότι υπονομεύει την οικονομική πολιτική και εστίασε σε ζητήματα που δεν έχουν κανένα οικονομικό κόστος, στηρίζοντας εκείνους στο ΠΑΣΟΚ που κατηγορούν τον Βενιζέλο ότι έχει γίνει υποτακτικός του Σαμαρά, συμφωνώντας στα πάντα, ακόμα και σε ζητήματα που δεν αποτελούν μνημονιακή υποχρέωση, εξαφανίζοντας έτσι κάθε πολιτι-

κή διαφορά ανάμεσα στο ΠΑΣΟΚ και στη ΝΔ. Ήταν το πιο ηχηρό «παρών» που φώναζε ο Γιωργάκης από τότε που εγκατέλειψε την πρωδυμουργία και την προεδρία του ΠΑΣΟΚ, γι' αυτό και ο Βενιζέλος αναγκάστηκε να εκδώσει ανακοίνωση με την οποία το ΠΑΣΟΚ εξέφραζε διαφοροποίηση σε πλευρές της τροπολογίας Μιχελάκη.

■ Εκδίκηση (2)

Στο ίδιο μήκος κύματος με τον ΓΑΠ και ο Ραγκούσης (μιλονότι εδώ και καιρό κινείται σε διαφορετική πολιτική τροχιά, πιο κοντά στον ΣΥΡΙΖΑ), επέλεξε το ζήτημα της ημερομηνίας του πρώτου και του δεύτερου γύρου των δημοτικών και περιφερειακών εκλογών για να χτυπήσει τον Βενιζέλο, ξεσηκώνοντας τημά του ΠΑΣΟΚ εναντίον του. Κι επειδή οι Πασόκοι δεν χορτάινουν με αναφορές σε «παραβίαση των κανόνων», «πελατειακή φαυλότητα» και «μικροκομματική μεταχείριση των θεσμών» (αυτά τα έχουν γραμμένα όπου και ο Σαμαράς), ο Ραγκούσης τους μίλησε στη μόνη γλώσσα που καταλαβαίνουν: «Με ποιο λοιπόν θδικό και πολιτικό έρεισμα θα οδηγήσουν χιλιάδες ικανότατα και σημαντικά στελέχη, -δημάρχους, περιφερειάρχες, συμβούλους που στήριξαν τις πιο μεγάλες θεσμικές καινοτομίες—θα τους οδηγήσουν στο εκλογικό διυσιαστήριο σαν σύγχρονες Ιφιγένειες, αφήνοντάς τους σχεδόν όλους εκτός δεύτερου γύρου; (...) Είναι βέβαιο ότι και ως παράταξη, το σημερινό ΠΑΣΟΚ, άρα και οι 58, θα πληρώσουν μια τέτοια εξέλιξη όχι μόνον με τον οριστικό ευτελισμό τους ως μεταρρυθμιστικής δύναμης που λειτουργεί δεσμικά, αλλά και με ποσοστά εκλογικού εκμηδενισμού και πολιτικής ταπείνωσης».

Αυτό, όμως, διαβάζεται και ανάποδα. Οτι όταν ο Ραγκούσης, ως πανίσχυρος «μεταρρυθμιστής» υπουργός του Γιωργάκη, όριζε τον πρώτο γύρο των τοπικών εκλογών ταυτόχρονα με τις ευρωεκλογές (και το δεύτερο μια βδομάδα μετά), δεν έκανε καμία «τομή», όπως λέει τώρα, αλλά έναν υπολογισμό υπέρ των Πασόκων υποψηφίων, υπολογίζοντας ότι μεριδα των ψηφοφόρων μπορεί να εκτονωδεί στην ευρωκάλπη, ενώ στην κάλπη του δήμου και της περιφέρειας να στηρίζουν τα γνωστά ονόματα του ΠΑΣΟΚ.

■ Μεγαλύτερος εχθρός ο ΣΥΡΙΖΑ!

«Είναι πιο επικίνδυνος ένας σύμμαχος που έχει μια ανεύδυνη στάση παρά ένας δηλωμένος αντίπαλος. Δεν κάνουμε ένα διμέτωπο αγώνα. Κάνουμε έναν αγώνα εναντίον της πολιτικής που μας έφερε εδώ πέρα. Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να καταγγείλουμε και να καταπολεμήσουμε με τον πιο σαφή τρόπο την ανεύδυνη πολιτική του κ. Τσίπρα και της ηγεσίας του ΣΥΡΙΖΑ. Είναι πολύ σημαντικό γιατί αυτή η ανεύδυνη στάση δεν βάζει μόνο σε κίνδυνο την Αριστερά ολόκληρη, αλλά βάζει επίσης σε κίνδυνο —από τη στιγμή που ο ΣΥΡΙΖΑ έχει ένα ποσοστό που του επιπρέπει να προσβλέπει σε μια κυβερνητική πορεία— ολόκληρη τη χώρα».

Στην εποχή των ιντερνετικών μηχανών αναζήτησης δεν ήταν καδόλου δύσκολο να βρεθεί αυτή η δήλωση του Οδυσσέα Βουδούρη (το 2012), που ονομάτιζε τον ΣΥΡΙΖΑ ως τον πιο επικίνδυνο εχθρό για τη χώρα.

■ Σιγά, μη σκοτώνεστε

Οι Οικονομικοί Εισαγγελείς στέλνουν παραγγελίες στον φοροελεγκτικό μηχανισμό για τον έλεγχο συγκεκριμένων υποδεσών που ερευνούν. Ο Θεοχάρης εκφράζει δημόσια τη δυσαρέσκειά του, διότι με τις παραγγελίες αυτές χαλάει ο προγραμματισμός των ελέγχων που έχει κάνει η Φορολογική Διοίκηση.

Σιγά, παιδιά, μη σκοτώνεστε, δα το πάσετε το οικονομικό έγκλημα. Διά της παλαιάς και σίγουρης μεδόδου: πρώτα αποψιώνεται τον έλεγχο μηχανισμό (300 κενά έχει μονάχα το ΔΔΟΕ, χώρια ο ΔΟΥ) και μετά φορτώνεις από καμία εκαποντάδα υπόδεσεις σε κάθε ελεγκτή, ώστε να μην μπορεί να κάνειν ουσιαστικό έλεγχο.

■ Συμβαίνουν και αλλού

Με τον Γιωργάκη ξέρουμε πώς έγιναν τα πράγματα: πήγε στις Κάνες, άκουσε τα «γαλλικά» από Μέρκελ-Σαρκοζί και γύρισε στην Ελλάδα με εντολή να παραιτηθεί. Με τον Μπερλουσκόνι, όμως, τα πράγματα ήταν πιο δύσκολα. Η Ιταλία δεν είναι Ελλάδα, είναι η τρίτη ιμπεριαλιστική δύναμη της Ευρωζώνης. Εκεί χρειάστηκε να κάνει ιπερωρίες επί κάναντε τετράμηνο το πρόεδρος Ναπολιτάνο, ετοιμάζοντας τον Μόντι ως διάδοχη λύση, σε συνεργασία με διάφορους καπιταλιστές, όπως ο Μπενεντέτι και ο Πρόντι.

Μετά το σχετικό δόρυφο που έγινε με ρεπορτάρι των Financial Times, ο Ναπολιτάνο έστειλε επιστολή στην Corriere della Sera, στην οποία παραδέχεται ότι συνομίλησε πολλές φορές το 2011 με τον Μόντι, ο οποίος «αποτελούσε πολύτιμη εφεδρεία σε περίπτωση ανάγκης για τη διακυβέρνηση της χώρας». Ο δε Μόντι, σε βιντεοσκοπημένη συνέντευξη στους Financial Times, αρνήθηκε να αποκαλύψει «λεπτομέρειες των συνομιλιών που είχε» με τον Ναπολιτάνο, παραδέχτηκε όμως ότι αυτός «του έδωσε σήμα» να ετοιμάζεται!

Πώς δημιουργήθηκε το ελληνικό κρατικό χρέος; Η κυρίαρχη άποψη είναι γνωστή: δημιουργήθηκε χάρη στην κοινωνική πολιτική που ασκούσαν οι κυβερνήσεις. Άλλοι το λένε χυδαία (Πάγκαλος: «όλοι μαζί τα φράγματα»), άλλοι το λένε με την κλασική νεοφιλελύθερη ιδεοληψία («πελατειακό κράτος»), άλλοι το λένε με σχετική ηπιότητα («καταναλώναμε περισσότερα απ' αυτά που παράγαμε»). Σ' αυτούς τους τελευταίους προσχωρεί επισήμως πλέον και ο ΣΥΡΙΖΑ, όπως συνάγεται από συνεντεύξεις και αρθρογραφίες των επίσημων κομματικών οικονομολόγων.

Αρθρογραφώντας στην «Καθημερινή της Κυριακής» (2.2.2014) ο Γ. Σταθάκης έγραψε μεταξύ άλλων:

«Το ελληνικό δημόσιο χρέος είναι δημιουργημα της δεκαετίας του 1980. Πρέκυψε από την επέκταση του κράτους. Το κράτος είχε παραμείνει μεταπολεμικά μικρό, μόλις στο 20% του ΑΕΠ την περίοδο 1944 - 1974. Η ΝΔ προέβη σε μαζικές κρατικοποιήσεις την περίοδο 1974 - 1981, εν μέσω της οικονομικής

σφαλίσουν έσοδα από οικονομική δραστηριότητα του κράτους. Με τις κρατικοποιήσεις αυτές, όμως, το κράτος πήρε τα χρέα των καπιταλιστών προς τις τράπεζες, τα οποία αναγνώρισε πλήρως και σε σημαντικό βαθμό αποπλήρωσε, και όχι υιογές καπιταλιστικές επιχειρήσεις που θα ενίσχυαν με έσοδα τον κρατικό προϋπολογισμό.

Και τι να πεις για τα «4 δεκάρια» των κοινωνικών δαπανών! Καθ' όλη τη διάρκεια των τριών πρώτων μεταπολιτευτικών δεκαετιών ο ελληνικός λαός απεργούσε και διαδήλωνε ζητώντας αύξηση των κοινωνικών δαπανών. Ουδέποτε θεωρήσε ότι οι κοινωνικές δαπάνες είναι σε ικανοποιητικό επίπεδο. Μάλιστα, διαρκώς γινόταν σύγκριση με τις ανεπιγένετες καπιταλιστικές χώρες της Ευρώπης, τις οποίες ουδέποτε έφτασε το ελληνικό κράτος σε ύψος κοινωνικών δαπανών. Το πιο σημαντικό, που επιλέγει να μην το αναφέρει ο Σταθάκης, είναι πως ο τομέας της κοινωνικής ασφαλίσης, που έχει το μεγαλύτερο ειδικό βάρος στο σύνολο των κοινωνικών δαπα-

σκεται σε ύφεση και το παραγόμενο προϊόν έχει σημικρυνθεί κατά πολύ.

Γι' αυτό τοποθετούν τα αίτια της διόγκωσης του χρέους στις κρατικοποιήσεις και την κοινωνική πολιτική της δεκαετίας του '80. Για να προετοιμάσουν το έδαφος ώστε ν' αφήσουν κατά βάση ανέγγιχτη τη σημερινή δημοσιονομική πολιτική. Άλλωστε, η περιβόητη «ρήτρα ανάπτυξης», την οποία ζητούν για την αποπληρωμή του χρέους, δεν μπορεί παρά να ισχύσει και για τη δημοσιονομική πολιτική. Δεν μπορείς να ζητάς από τους δανειστές να σου κουρέψουν το χρέος και να σου κάνουν διάφορες διευκολύνσεις στην αποπληρωμή κι εσύ να εφαρμόζεις μια επεκτατική δημοσιονομική πολιτική, με αύξηση των κοινωνικών δαπανών και επιστροφή τους στα προ μηνημονίων επίπεδα. Από τη στιγμή

Ο ΣΥΡΙΖΑ προσχωρεί πλήρως στην κυρίαρχη άποψη

κρίσης, και σε σταδιακή επέκταση της δημόσιας διοίκησης, ενώ το ΠΑΣΟΚ προσέθεσε το κοινωνικό κράτος με το εθνικό σύστημα υγείας, το συνταξιοδοτικό και την επέκταση της ανώτατης παιδείας. Η αύξηση των δημόσιων δαπανών την περίοδο 1974 - 1990 διαμόρφωσε ένα κρατικό σύστημα κοντά στα ευρωπαϊκά πρότυπα με τα γνωστά "4 δεκάρια", δηλαδή με τη δημόσια διοίκηση, την υγεία, τις συντάξεις και την παιδεία. Η αύξηση των δημόσιων δαπανών την περίοδο 1974 - 1990 διαμόρφωσε ένα κρατικό σύστημα κοντά στα ευρωπαϊκά πρότυπα με τα γνωστά "4 δεκάρια", δηλαδή με τη δημόσια διοίκηση, την υγεία, τις συντάξεις και την παιδεία - άμυνα να απορροφούν κάθε μία απέριπτο ποσοστό του 10% του ΑΕΠ».

Δεν χρειάζεται ιδιαίτερο ψάξιμο για να διαπιστώσει κανείς ότι ο ΣΥΡΙΖΑ προσχωρεί στην κυρίαρχη άποψη: το χρέος δημιουργήθηκε λόγω των κρατικοποιητικών πολιτικών που μας έφερε εδώ πέρα. Ταυτόχρονα, όμως, πρέπει να διαπιστώσει την επιχειρησιακή πολιτική του ΣΥΡΙΖΑ, η οποία δε θα διαφέρει πολύ από τη σημερινή. Για την ανάγκη «ισοσκελισμένων προϋπολογισμών» και «πρωτογενών πλεονασμάτων» κάνει συνεχώς λόγο άλλο στελέχος του οικον

Τίποτα διαφορετικό από το σχέδιο Ανάν

Με μια μεταφραστική «βελτίωση» δύθηκε στη δημοσιότητα το κοινό ανακοινωθέν των Αναστασιάδη-Ερούλου για την επανέναρξη των συνομιλιών στο Κυπριακό, επιβεβαιώνοντας πως αυτό που βρίσκεται σε εξέλιξη είναι το βρυκολάκιασμα του σχεδίου Ανάν, το οποίο με τεράστια πλειοψηφία είχε απορρίψει ο κυπριακός λαός. Η μεταφραστική βελτίωση αφορά το ελληνικό κείμενο, που κάνει λόγο για «συνιστώσες πολιτείες» και όχι «συνιστώντα κράτη», όπως είχε μεταφραστεί το προσχέδιο. Στο πρωτότυπο κείμενο στα αγγλικά δεν έγινε, βέβαια, καμιά αλλαγή. Απλά μετέφρασαν τη λέξη «states» ως «πολιτείες» και όχι «κράτη», για προταγωνιστικούς και μόνο λόγους.

Οπως γράψαμε και στο προηγούμενο φύλλο, η αναφορά σε «δικοιοντική, διζωνική ομοσπονδία με πολιτική ισότητα» και σε «μία και μόνη διεθνή νομική προσωπικότητα και μία μόνη κυριαρχία» αποτελεί φύλλο συκής, νεκρό γράμμα, αφού υπονομεύεται από άλλες α priori παραδοχές, βάσει των οποίων ξεκίνα ο διάλογος. Καταρχάς, δεν γίνεται καμιά αναφορά στο ότι το ομοσπονδιακό κράτος θα αποτελεί συνέχεια της Κυπριακής Δημοκρατίας. Αρα, θα πρόκειται για νέο κράτος, το οποίο θα συγκροτηθεί από τα δύο «συνιστώντα κράτη». Επι, έχουμε διεθνή αναγνώριση της εισβολής, κατοχής και διχοτόμησης της Κύπρου και του τουρκοκυπριακού μορφώματος στο οποίο περιλαμβάνονται και εδάφη στα οποία κατοικούσαν Ελληνοκύπριοι.

Το κράτος αυτό τύποις θα είναι ομοσπονδιακό. Στην πραγματικότητα θα είναι συνομοσπονδιακό, αφού κάθε πολίτης του, εκτός από τη «μία και μόνη ενιαία κυπριακή ιθαγένεια» θα είναι επίσης «πολίτης είτε της ελληνοκυπριακής συνιστώσας πολιτείας είτε της τουρκοκυπριακής συνιστώσας πολιτείας». Αυτή η δεύτερη ιδιότητα «θα είναι εσωτερική και θα συμπληρώνει», δεν θα υποκαθιστά καθ' οινοδήποτε τρόπο την ιθαγένεια της ενωμένης Κύπρου». Η διατύπωση είναι σαφής: η ιδιότητα του ελληνοκύπριου ή του τουρκοκύπριου πολίτη δε θα υποκαθιστά μεν την ενιαία κυπριακή ιθαγένεια, αυτή η ενιαία ιθαγένεια όμως δε θα μπορεί να υπάρξει χωρίς αυτή τη δεύτερη ιθαγένεια.

Παραπέρα: η ομοσπονδιακή κυβέρνηση θα έχει «καθορισμένες αρμοδιότητες που θα της ανατεθούν από το Σύνταγμα», όμως «το κατάλοιπο εξουσίας θα ασκείται από τις συνιστώσες πολιτείες» οι οποίες «θα ασκούν πλήρως και αμετακλήτως όλες τις εξουσίες τους, χωρίς παρέμβαση από την ομοσπονδιακή κυβέρνηση». Η κατανομή των εξουσιών θα αποτελέσει, προφανώς, αντικείμενο του παζαριού που θ' ακολουθήσει, όμως η αφετηριακή διακήρυξη δείχνει καθαρά συνομοσπονδία και όχι ομοσπονδία, νομιμοποιώντας όλα τα τετελεσμένα της εισβολής και κατοχής του 1974.

Διακρηύσσεται, επίσης, α priori, ότι «το Ομοσπονδιακό Σύνταγμα θα ορίζει ότι η ενωμένη Κυπριακή Ομοσπονδία (σ.σ. και όχι Κυπριακή Δημοκρατία) θα αποτελείται από δύο συνιστώσες πολιτείες ισόπιου καθεστώτος». Ναι μεν θα απογορεύεται «ένωση σε όλω ή εν μέρει με οποιαδήποτε άλλη χώρα ή οποιασδήποτε μορφής διχοτόμηση ή απόσχιση ή οποιαδήποτε άλλη μονομερής αλλαγή στην κατάσταση πραγμάτων», τι θα γίνει όμως σε περίπτωση κρίσης ανάμεσα στα συνιστώντα κράτη; Θ' αποφασίζει η ιμπεριαλιστική επιτροπεία, η ίδια που αποφάσισε και τώρα.

Η παρέμβαση των ΗΠΑ ήταν φανερή (επίσκεψη Νούλαντ), ενώ ανακοίνωση έξεδωσε και ο Λευκός Οίκος, καθιστώντας σαφές ότι αυτός είναι που κινεί τα νήματα. «Το φυσικό αέριο και το πετρέλαιο πρέπει να μοιραστούν δίκαια μεταξύ των δύο κοινοτήτων» αναφέρει η επίσημη αμερικανική ανακοίνωση, δείχνοντας πως τα αμερικανικά ενέργειακά συμφέροντα είναι αυτά που σπρώχνουν προς μια λύση σαν αυτή του σχεδίου Ανάν.

Στην Κύπρο το τοπίο δεν έχει ξεκαθαρίσει. Ο Ν. Παπαδόπουλος διαρρέει ότι θα αποσύρει το ΔΗΚΟ από την κυβέρνηση, όμως υπάρχει σημαντική μεριδια στελεχών που δεν λέει όχι ούτε στις συνομιλίες και το πλαίσιο τους ούτε στη συμμετοχή στην κυβέρνηση. Το ΑΚΕΛ δηλώνει αντίθετο στην «αποκεντρωμένη ομοσπονδία» (χωρίς να την ορίζει με σαφήνεια), αλλά ταυτόχρονα τάσσεται υπέρ των διαπραγματεύσεων και καλεί όλα τα κόμματα να αρθούν στο ύψος των περιστάσεων. Δεν πρέπει να ξεχνάμε ότι το ΑΚΕΛ ήταν υπέρ του σχεδίου Ανάν και την τελευταία στιγμή άλλαξε θέση, βλέποντας ότι οδηγείται στον κονιούλευτικό καταποντισμό.

Στην Ελλάδα μόνο ο Περισσός έχει πάρει καθαρή θέση, καταγγέλλοντας αναβίωση του σχεδίου Ανάν. ΝΔ και ΠΑΣΟΚ έχουν δώσει στον Αναστασιάδη τη συγκατάθεσή τους (η Νούλαντ πέρασε και από την Αθήνα πριν πάρει στη Λευκωσία) και έχουν καταπει τη γλώσσα τους, όπως και ο ΣΥΡΙΖΑ που περιορίστηκε σε κάποιες αντικρουόμενες δηλώσεις στελεχών του, με τη Δουρού που να επαναλαμβάνει γενικές αρχές (σαν να μην τρέχει τίποτα) και τον Ησυχο να μιλά για κίνδυνο «καντονοποίησης».

Σε ιδιωτικό ασφαλιστήριο μετατράπηκε η Ασφάλιση Υγείας

Φανταστείτε έναν ασφαλισμένο που παθαίνει μια ίωση και ο γιατρός του του λέει ότι δεν μπορεί να τον εξετάσει δωρεάν, γιατί έχει ήδη καλύψει τον αριθμό των επισκέψεων που δικαιούται να κάνει. Παίρνει τους δρόμους να βρει γιατρούς που έχουν ακόμη «κοβάρτζα» επισκέψεων, όμως ο πρώτος που βρίσκει του λέει πως ναι μπορεί να τον εξετάσει δωρεάν, δεν μπορεί όμως να του γράψει τα φάρμακα, γιατί έχει ξεπεράσει το πλαφόν του 80% της περσινής του συνταγογράφησης. Ο ανθρωπος ψήνεται από τον πυρετό και δεν έχει κουράγιο να βγει πάλι στη γύρα. Παίρνει τη συνταγή, πληρώνει τα φάρμακα από την τοστή του και φεύγει για το σπίτι του βρίζοντας τον Μπουμπούκο, τον Σαμαρά, τον Βενιζέλο κι όποιον άλλο του έρχεται πρόχειρα στο νοσοκομείο.

Αυτή είναι μια διαμορφωμένη κατάσταση, τη στιγμή που το νομοσχέδιο για το ΠΕΔΥ (Πρωτοβάθμιο Ενιαίο Δίκτυο Υγείας) γίνεται νόμος του κράτους και ο ΕΟΠΥΥ μετατρέπεται σε ασφαλιστική εταιρία, που θα μαζεύει τις ασφαλιστικές εισφορές του Κλάδου Υγείας και θα αγοράζει υπηρεσίες από το δημόσιο τομέα (από την «παράγκα» του ΠΕΔΥ) και κυρίως από τον ιδιωτικό τομέα.

Εκτός από το κόλπο με το πλαφόν στον μηνιαίο αριθμό εξετάσεων ανά γιατρό και το πλαφόν του 80% στη συνταγογράφηση, που αναγκάζει ασθενείς να πληρώνουν από την τοστή τους είτε το γιατρό, είτε τα φάρμακα, είτε και τα δύο, η «ποιούτητα» του νέου συστήματος πρωτοβάθμιας υγείας φάνηκε από τις πρώτες κιονιά ασφαλισμένος. Δεύτερο, ότι το ΠΕΔΥ θα παραμείνει για πολύ καιρό ένα τεράστιο μπάχαλο (σε προηγούμενο φύλλο αποκαλύψαμε ότι για τη λειτουργία του απαιτούνται τουλάχιστον 25 υπουργικές και κοινές υπουργικές αποφάσεις, που θα ρυθμίζουν κάθε λειτουργική, στελεχιακή, τιμολογιακή και άλλη λεπτομέρεια, ώστε ο ιδιωτικός καπιτολιστικός τομέας να μαζεύει «όλο το χαρτί» και να διαμορφωθεί μια κατάσταση που θα βολεύει το κράτος να κλείσει και να συγχωνεύσει Κέντρα Υγείας, πάντα με επίκληση των «οικονομιών κλίμακας». Στα γραφεία των καπιταλιστών του χώρου άνοιξαν σαμπτάνες, ενώ οι πιο μικροί ψιθυρίζουν γκρινιάζοντας, ότι οι μεγάλες «δουλειές» έχουν ήδη διθεί στα «βαριά ονόματα».

Αναφέραμε αυτά τα παραδείγματα που δείχνουν καθαρά δυο πρόγματα. Πρώτο, ότι στο χώρο όλων των άλλων στο σύστημα της πρωτοβάθμιας υγείας είναι η απαλλαγή του κράτους από δοπιάνες, τις οποίες θα αναγκάζεται να πληρώνει από τη σερπετεύση του ο ασφαλισμένος. Δεύτερο, ότι το ΠΕΔΥ θα παραμείνει για πολύ καιρό ένα τεράστιο μπάχαλο (σε προηγούμενο φύλλο αποκαλύψαμε ότι για τη λειτουργία του απαιτούνται τουλάχιστον 25 υπουργικές και κοινές υπουργικές αποφάσεις, που θα ρυθμίζουν κάθε λειτουργική, στελεχιακή, τιμολογιακή και άλλη λεπτομέρεια, ώστε ο ιδιωτικός καπιτολιστικός τομέας να μαζεύει «όλο το χαρτί» και να διαμορφωθεί μια κατάσταση που θα κρατήσει τα ιδιωτικά τους ιατρεία και να συμβληθούν με σύμβαση με τον ΕΟΠΥΥ. Και τι θα γίνει αν το σύνολο των γιατρών δηλωσεί ένταξη στο ΠΕΔΥ, χωρίς να κλείσει τα ιατρεία, και ταυτόχρονα αρχίσει τις δικαστικές προσφυγές, όπως τους συμβουλεύουν οι σύλλογοί τους; Ο ένας μήνας θα γίνει δύο, τρεις, περισσότεροι και σ' αυτό το διάστημα θα λειτουργεί μόνο ο ιδιωτικός τομέας.

Θέλετε ένα ακόμη παράδειγμα για το colpo grosso υπέρ των ιδιωτών καπιταλιστών; Οπως είναι γνωστό, ο ΕΟΠΥΥ καθυστερεί πάρα πολύ να πληρώσει τους ιδιώτες γιατρούς με τους οποίους συνεργάζεται. Τώρα, ο Μπουμπούκος τους λέει να συνεργαστούν με ιδιωτικές ελεγκτικές εταιρίες (τις οποίες θα πληρώσουν οι ίδιοι), για να

Νέο ρεκόρ ανεργίας

Σε πείσμα των όσων ανακοινώνουν ο Βρούτσης, ο Στουρνάρας και ο Σαμαράς, περί «ανάσχεσης της ανεργίας», η Ελστατ εξακολουθεί να καταγράφει άνοδο της. Μάλιστα, το Νοέμβρη του 2013, μήνα που αφορούν τα τελευταία της στοιχεία, η αύξηση ήταν μεγαλύτερη σε σχέση με τους δύο προηγούμε

Πετσόκοφαν ξανά το εφάπαξ

Υπουργική απόφαση με την οποία θεοπιζέται ένα ακόμη «γενναίο» πετσόκομμα στο εφάπαξ των δημοσίων υπαλλήλων υπέγραψε ο υπουργός Εργασίας Γ. Βρούτσης. Η σχετική ανακοίνωση δεν περιορίστηκε μόνο στα συνηθισμένα περί της «πτο ήπιας δυνατής προσαρμογής», αλλά επανέλαβε τη γνωστή βρόμικη προπαγάνδα για το δήθεν «παράδογο» εφάπαξ που έπαιρναν μέχρι τώρα οι εργαζόμενοι. «Μπαίνει τέλος στο απαράδεκτο φαινόμενο να καταστρατηγούνται βασικές αρχές της παροχής εφάπαξ και να δίνονται εφάπαξ 50%, 60% και 70% πάνω από το σύνολο των εισφορών», δήλωσε με τη γνωστό θράσος που τον διακρίνει ο Βρούτσης.

Ποια είναι, όμως, η αλήθεια για το εφάπαξ;

Μέχρι τις 27 Ιουνίου του 1997, που δημοσιεύτηκε ο νόμος 2512, το Ταμείο Πρόνοιας Δημοσίων Υπαλλήλων (ΤΠΔΥ) χορηγούνταν το εφάπαξ με βάση τον τελευταίο μισθό που έπαιρνε ο ασφαλισμένος πριν την υποβολή της αίτησης συνταξιοδότησης. Προκειμένου να καταργηθεί αυτή η ρύθμιση και να υπολογίζονται πια οι ασφαλιστέες αποδοχές με βάση τις αποδοχές της τελευταίας πενταετίας, οι καρεκλοκένταυροι της ΑΔΕΔΥ και του ΔΣ του ΤΠΔΥ για να γλυκάνουν το πετσόκομμα του εφάπαξ, εξαιρούν από την ρύθμιση αυτή τους δημόσιους υπαλλήλους που έχουν 31-35 χρόνια υπηρεσίας. Βασικό επιχείρημα των αλητήριων αυτών από το Νοέμβρη του 1996, γιατί από τότε ήταν έτοιμη η τροπολογία, είναι ότι θέλουν να προστατεύσουν τα αποθεματικά του ταμείου από τους δικαστικούς που τον τελευταίο χρόνο, πριν βγουν στη σύνταξη, έπαιρναν μεγάλες αυξήσεις...

Από τον Νοέμβρη του 96, που πήραμε χαμπάρι την τροπολογία, θέσαμε τόσο προφορικά όσο και μέσα από την KONTRA στους εργατοπατέρες της ΑΔΕΔΥ και στους τεχνικούς του ΔΣ του ΤΠΔΥ το εξής ζήτημα. Γιατί η πενταετία είναι σώνει και καλά μονόδρομος για τη διασφάλιση των αποθεματικών του Ταμείου από τις αρπακτικές διαθέσεις των δικαστικών και άλλων υπαλλήλων (διαθέσεις που υλοποιούνταν με την προσφυγή στα δικαστήρια που έβγαζαν αποφάσεις υπέρ των δικαστικών);

Βέβαια, δεν περιοριστήκαμε μόνο στο να θέσουμε κάποια ερωτήματα. Προχωρήσαμε σε πρακτικές προτάσεις που διασφάλιζαν τη συνέχιση της καταβολής του πενταετού εφάπαξ σε σχέση πάντα με τις εισφορές που καταβάλλονταν...

Οι καρεκλοκένταυροι της ΑΔΕΔΥ και του ΔΣ του ΤΠΔΥ του Ταμείου κάφευαν όμως και έκαναν πως δεν καταλάβαιναν, γιατί στην ουσία άλλο πράγμα τους ενδιέφερε. Η καταλήστευση του ταμείου από τους δικαστικούς ήταν η πρόσφαση για να επεκταθεί η πενταετία ως βάση υπολογισμού στους δημόσιους υπαλλήλους που προσλήφθηκαν μέχρι τις 31/12/92, μιας και αυτό ισχύει γι' αυτούς προσλήφθηκαν από 1/1/93, και όχι μόνο για το εφάπαξ.

Η εκτίμησή μας, ότι κάλιστα θα μπορούσαν να μπλοκάρουν τους δικαστικούς και χωρίς την πενταετία, αποδείχτηκε περίτρανα με τις διατάξεις του άρθρου 3 του νομοσχέδιου (του νόμου πα 2512/1997) στο οποίο ενσωματώθηκε η αντεργατική τροπολογία.

Και καταλήγαμε: «Αποκαλύφθηκαν έτσι οι πραγματικές σκοπιμότητες των κροκοδελιών δακρύων των εργατοπατέρων της ΑΔΕΔΥ, των τεχνικών του ΔΣ του ΤΠΔΥ και της κυβέρνησης του ΠΑΣΟΚ, πως τάχα ενδιαφέρονται να μην κλέ-

βουν οι δικαστικοί το Ταμείο. Στην ουσία ήθελαν να κλέψει το Ταμείο ακόμη περισσότερο τους δημόσιους υπαλλήλους. Από την αρχή είχαν σκοπό να πετσοκάψουν το εφάπαξ των φτωχοδιάβολων δημόσιων υπαλλήλων, όπως είναι ο δάσκαλος, ο καθηγητής, η νοσηλεύτρια στο νοσοκομείο, ο εργάτης καθαριότητας κ.ά. και να επεκτείνουν όλες τις αντεργατικές ρυθμίσεις των αντιασφαλιστικών νόμων που ψήφισε η «επάρατος» δεξιά».

Η κυβέρνηση Σημίτη δεν ικανοποιήθηκε από την καθιέρωση στο ΤΠΔΥ του υπολογισμού των ασφαλιστέων αποδοχών με βάση την πενταετία, με την οποία μειώθηκε το καταβάλλομενο εφάπαξ. Προχώρησε παραπέρα. Οι ασφαλιστέες αποδοχές της τελευταίας πενταετίας, σύμφωνα με το άρθρο 9 του νόμου 2512, διαιρούνταν με το 60, δηλαδή όσοι είναι οι μήνες των πέντε χρόνων. Με το νόμο νόμως 3232/2004 οι ασφαλιστέες αποδοχές δεν διαιρούνται με το 60, αλλά με το 70. Εποικοδομήθηκε παραπέρα ο μηνιαίος μισθός με τον οποίο υπολογίζεται το εφάπαξ. Γιατί είναι άλλο να διαιρείς με το 60 και άλλο με το 70.

Η τανάκη μια από τις τελευταίες αντεργατικές πράξεις της κυβέρνησης Σημίτη. Ο συγκεκριμένος νόμος ψηφίστηκε στις 12 Φλεβάρη του 2004. Ενα μήνα μετά έγιναν βουλευτικές εκλογές και τη σκυτάλη της επίθεσης ενόντια στο ΤΠΔΥ παρέλαβε η κυβέρνηση Καραμανλή.

Στις 30 Μάρτη του 2009, το ΔΣ του ΤΠΔΥ, χωρίς την παρουσία των εκπροσώπων της ΑΔΕΔΥ, αποφάσισε την καταβολή εισφοράς 2% για όλα τα επιδόματα, τα οποία δεν υπολογίζονταν για την καταβολή εισφορών στο ΤΠΔΥ. Αυτή η ρύθμιση αφορούσε μόνο τους δημόσιους υπαλλήλους που είχαν προσληφθεί μέχρι τις 31/12/1992.

Το ΔΣ του Ταμείου αποφάσισε, επίσης, να καταβάλει ο κάθε ασφαλισμένος μισθό με 36 δόσεις.

Πολύχρονη καταβάλλομενη

Επί δεκαετίες οι κυβερνήσεις καταβάλλουν το ΤΠΔΥ, αφού έγιναν να το ενισχύσουν με κρατική χρηματοδότηση, του επέβαλαν δανεισμό από τις τράπεζες, και το αποτέλεσμα ήταν το Ταμείο να

μη μπορεί να καταβάλει το εφάπαξ και σαν επιστέγασμα επιβάλλουν νέο χαράτσι στους ασφαλισμένους του ταμείου. Οι γραφειοκράτες της ΑΔΕΔΥ περιορίζονταν στο αγοραπόμενο τους στην πενταετία από τη φορά, ξεχωρίστηκαν ότι έβαλαν πλάτη να περάσει ο υπολογισμός με βάση την πενταετία και ότι το 2002 ήταν αυτοί που εισηγήθηκαν να μπει χαράτσι στους νεοδιορίζομενους στο δημόσιο ένας μισθός υπέρ του ΤΠΔΥ.

Στο ΤΠΔΥ ήταν ασφαλισμένοι μόνο οι μόνιμοι δημόσιοι υπαλλήλοι και

Βασικοί μισθοί δημόσιων υπαλλήλων			Ετήσιες κρατήσεις για το ΤΠΔΥ		
Βαθμοί	ΠΕ	ΤΕ	Βαθμοί	ΠΕ	ΤΕ
Β	1906	1811	Β	915	869
Γ	1588	1509	Γ	762	724
Δ	1381	1312	Δ	663	630
Ε	1201	1141	Ε	577	548
ΣΤ	1092	1037	ΣΤ	524	498

Στους παραπάνω πίνακες φαίνονται οι βασικοί μισθοί των δημόσιων υπαλλήλων κατηγορίας ΠΕ και ΤΕ και οι ετήσιες εισφορές προς το ΤΠΔΥ των βαθμών από ΣΤ (που είναι ο εισαγωγικός) μέχρι Β (δεν υπολογίσαμε το βαθμό Α, γιατί αυτόν θα τον πάρει ένας πολύ μικρός αριθμός δημόσιων υπαλλήλων).

Επειδόμενος δημόσιος υπαλλήλος θα περάσει από όλους αυτούς τους βαθμούς, κάνουμε την παραδοχή ότι καταθέτει για 35 χρόνια στην τράπεζα το μέσο όρο των ετήσιων εισφορών προς το ΤΠΔΥ, με μέσο επιτόκιο 3%. Το ποσό που θα έχει μαζευτεί στην τράπεζα στο τέλος της 35ετίας θα ξεπερνά τα 40.000 ευρώ, ενώ το εφάπαξ που «υπόσχεται» η κυβέρνηση μετά και την τελευταία ρύθμιση δε θα ξεπερνά τις 25.000 ευρώ! (Εννοείται πως παλαιότερα ίσχυαν άλλοι μισθοί και άλλα επιτόκια).

Με απλά μαθηματικά και παραδοχές που είναι κοντά στην πραγματικότητα, διαπιστώνουμε ότι τα χρήματα που θα εισέπραττε ο δημόσιος υπαλλήλος από την τράπεζα θα ήταν περισσότερα από το εφάπαξ του Ταμείου.

Ας αφήσει, λοιπόν, κατά μέρος τις φευτιές ο υπουργός Εργασίας, ότι δήθεν ο δημόσιος υπαλλήλος παίρνει με το εφάπαξ δυσανάλογα περισσότερα χρήματα σε σχέση με τις εισφορές που καταβάλλει στο ΤΠΔΥ.

Εμείς, φυσικά, δεν συνιστούμε στους δημόσιους υπαλλήλους να καταφύγουν στις τράπεζες και να μην πληρώνουν εισφορές στο Ταμείο. Τα φέματα της κυβερνητικής προπαγάνδας θελουμε να αποκαλύψουμε.

όχι οι αορίστου χρόνου. Τα χρόνια που πέρασαν, ακόμη και πριν το 2009, οι προσλήψεις μονίμων δημοσίων υπαλλήλων όλο και μειώνονται, ενώ αυξάνονται οι συνταξιοδοτήσεις. Ετσι μειώνονται οι εισροές ασφαλιστικών εισφορών και αυξάνονται οι υποχρεώσεις του Ταμείου, που δεν μπορούσε να τις ικανοποιήσει. Με το που μπήκε η Ελλάδα στη βαθιά καπιταλιστική κρίση και στην κινεζοποίησή της, ήταν επόμεν

Τώρα και επώνυμη έδρα Εβραϊκών Σπουδών στο ΑΠΘ

Στα Πανεπιστήμια της Βόρειας Ελλάδας, ειδικά σε αυτό της Θεσσαλονίκης, που είναι και το αρχαιότερο, οι Σχολές με αντικείμενο τις σπουδές στην ιστορία, τον πολιτισμό, τη γλώσσα, κ.λπ. των υπερκείμενων χωρών, ειδικά αυτών της Βολκανικής, ήταν παραδοσιακά πρόσφορος χώρος και για την εκκλησιαστική μελλοντικών «πρακτορίσκων», που χρησιμοποιούνταν από την κρατική μηχανή για την προώθηση των βλέψεων της νότιας αστικής τάξης στις χώρες αυτές.

Ο νόμος Διαμαντοπούλου (ν.4009/2011) έδωσε νέα ώθηση στη διείσδυση διάφορων λόγω (επιχειρηματικών και μη) μέσα στο δημόσιο Πανεπιστήμιο, τα οποία με έναν

φθηνό τρόπο, χρησιμοποιώντας τις δομές του Πανεπιστήμιου και το προσωπικό του, έχουν τη δυνατότητα να προωθήσουν τα ιδιαίτερα συμφέροντά τους, που αφορούν είτε στην αύξηση της κερδοφορίας τους και στην εκπαίδευση του στελεχικού δυναμικού τους, είτε στην ενίσχυση του προπαγανδιστικού τους μηχανισμού.

Η ίδρυση των «επώνυμων» εδρών (ν.4009, άρθρο 47, παράγραφος 2) υπηρετεί αυτούς ακριβώς τους στόχους και δίνει τη δυνατότητα στους «χορηγούς» να επιτυχάνουν το μέγιστο δυνατό αποτέλεσμα για τους σκοπούς τους, αφού μπορούν να καθορίζουν και τα γνωστικά αντικείμενα των σπουδών και να επιβάλ-

λουν και δικούς τους «διδάσκοντες», μέσω του θεσμού του «επισκέπτη καθηγητή».

Μετά την ίδρυση τριών «επώνυμων εδρών» από την ΔΕΗ Α.Ε στο Πανεπιστήμιο Δυτικής Μακεδονίας, τη σκοτάλη πήρε η Ισραηλιτική Κοινότητα Θεσσαλονίκης, που ανέλαβε, λέει, να χρηματοδοτήσει την «επώνυμη έδρα» των Εβραϊκών Σπουδών στο ΑΠΘ.

Οι αγκαλιές του Γιωργάκη και του Σαμαρά με το Ισραήλ, το κράτος-δολοφόνο και πρετεροάτο των Αμερικανών στη Μέση Ανατολή, είναι αλήθεια ότι δημιούργησαν νέο ευνοϊκό περιβάλλον και για τέτοιου ειδούς «ανοίγματα» στο χώρο της Ανώτατης Εκπαίδευσης. Τα οποία καμουφλά-

ρονται πονηρά με τον συγκινητιστικό φόρτο που δημιουργεί η ανάμνηση της εξόντωσης της πολυπληθούς εβραϊκής κοινότητας της Θεσσαλονίκης από τους ναζί.

Στο πανηγυρικό Δελτίο Τύπου του ΑΠΘ γίνεται αναφορά στο γεγονός ότι η αντίστοιχη έδρα σφραγίστηκε από τη δικτατορία του Μεταξά και επομένως, αφήνεται να εννοηθεί, ότι η επαναλειτουργία της είναι δημοκρατικό και ανθρωπιστικό καθήκον.

Ωραία, λοιπόν. Και γιατί, τότε το ίδιο το Πανεπιστήμιο δεν προχωρά με δικά του μέσα στην επαναλειτουργία αυτής της έδρας, παρά παραχωρεί το δικαίωμα στην Ισραηλιτική Κοινότητα (λέγε με πρεσβεία του Ισραήλ) να το κάνει, ανοί-

γοντας διάπλατα τις πόρτες στα κάθε είδους σχέδια που κρύβονται πίσω από τον φαινομενικά αθώο «προσδιορισμό της γνωστικής περιοχής»;

Πρέπει να σημειώσουμε ότι οι πρυτανικές αρχές του ΑΠΘ κινήθηκαν βάσει σχεδίου. Είχαν, δηλαδή πάρει τις αποφάσεις τους, που ήταν βέβαιο ότι θα ξεσήκωναν πολέμους υπόνοιες και διαμαρτυρίες, γι' αυτό και σχεδίασαν προσεκτικά τα βήματά τους, με σκοπό να θολώσουν τα νερά και να απολύνουν τις εντυπώσεις. Αυτό καταμαρτυρά το γεγονός ότι μόλις στα τέλη του Γενάρη, ο Πρύτανης Μυλόπουλος συναντήθηκε με τον νέο παλαιούτινο Πρέσβη Μαρουνάν Τουμπάσι για να συναποφασίσουν «την επιτά-

χυνση των διαδικασιών για την υπογραφή μνημονίων συνεργασίας μεταξύ του ΑΠΘ και των παλαιοτινιακών πανεπιστημάνων, καθώς και σειρά δράσεων που αφορούν στους Παλαιοτινιούς και τους Ελληνες φοιτητές».

Με άλλοθι, λοιπόν, τούτη τη συνάντηση, που κατά τον Τουμπάσι επιβεβιώνει «τη στήριξη και την αλληλεγγύη της Ελλάδας στον παλαιοτινιακό λαό», οι πρυτανικές αρχές του ΑΠΘ προχώρησαν στην ίδρυση της «επώνυμης έδρας» από την Ισραηλιτική Κοινότητα (είναι σακρές ότι δεν πρόκειται για ισοβαρή γεγονότα), δίνοντας την ψεύτικη εντύπωση της τήρησης ίσων αποστάσεων.

Τα σχολεία ανήκουν στη ΓΑΔΑ!

ΗΓΑΔΑ επεξέτεινε τη δραστηριότητά της και στα σχολεία, θέλοντας να στελει τρομοκρατικό μήνυμα, αλλά και να φοιτελώσει όλους τους «ζωηρούς» μαθητές, γονείς και εκπαιδευτικούς, που διαταράσσουν με κινητοποίησης και παντός ειδούς αντιστάσεις τη σιρήνη του νεκροταφείου, που τα αφεντικά θέλουν να επιβάλλουν και στην εκπαίδευση, προκειμένου να πρωθούν ανενόχλητοι τα σχεδιά τους.

Με έγγραφό της, η ΓΑΔΑ καλεί όλα τα αστυνομικά τμήματα της Αττικής να «προχωρήσουν σε πλήρη καταγραφή των σχολείων που λειτουργούν στην περιοχή τους», να «μεθοδεύσουν προσωπικές επαφές-συναντήσεις με τους Διευθυντές των ανωτέρω σχολείων με σκοπό την καταγραφή υφιστάμενων προβλημάτων και αναγκών κατά τη λειτουργία των σχολείων» και να «συντάξουν εμπεριστατωμένες αναφορές για τα ανωτέρω» «προς τις οικείες Υποδιευθύνσεις Αστυνομίας».

Το ελών γέγραφο αποκάλυψε ο Σύλλογος Εκπαιδευτικών ΠΕ «Ο ΠΕΡΙΚΛΗΣ», τις σχολικές μονάδες του οποίου επισκέφθηκε ήδη κλιμάκιο του αστυνομικού τμήματος Αγίας Παρασκευής για να συλλέξει τα παραπάνω στοιχεία, σύμφωνα με το έγγραφο της ΓΑΔΑ (τη διατογή της ΓΑΔΑ κοινοποιεί στα αστυνομικά τμήματα τη ΔΙΕΥΘΥΝΣΗ ΑΣΤΥΝ. ΒΟΡ/ΛΙΚΗΣ ΑΤΤΙΚΗΣ, 2ο ΤΜΗΜΑ ΓΕΝΙΚΗΣ ΑΣΤΥΝΟΜΕΥΣΗΣ, αρ. πρωτοκ. 28460/14/220075, 6-2-2014).

Το σύστημα βλέπει με ανησυχία την υποβόσκουσα αγανάκτηση της εργαζόμενης κοινωνίας και της νεολαίας να συσσωρεύεται, προμηνύοντας ένα αβέβαιο και επικίνδυνο μέλλον για τα σχεδιά του, της συνέχισης της «κινεζοποίησης» του ελληνικού λαού. Γ' αυτό και ο Δένδιας γίνεται υπερ-υπουργός και το υπουργείο του, των Μπάτσων, γενικός δερβένωνς όλων.

Δεν είμαστε σε θέση να γνωρίζουμε αν η «πρωτοβουλία» αυτή της ΓΑΔΑ έγινε εν αγνοίᾳ ή σε συνεργασία με το υπουργείο Παιδείας, στο οποίο τυπικά ανήκει η δημόσια εκπαίδευση.

Οπως και να 'χει, όμως, η ουσία δεν αλλάζει.

Γιατί και ο η πολιτική ηγεσία του υπουργείου Παιδείας, όλο και πιο έντονα τα τελευταία χρόνια, συνοδεύει την αντιεκπαιδευτική της πολιτική με κατασταλτικά μέτρα. Φανερά (διώξεις εκπαιδευτικών, δίκες μαθητών για μαθητικές καταλήψεις) και καμουφλαρισμένα (ενεργοποίηση φασιστικού Πειθαρχικού Κώδικα δημοσίων υπαλλήλων, επιβολή της αξιολόγησης σχολικών μονάδων και εκπαιδευτικών κλ.π.).

Βιομηχανία διώξεων στην εκπαίδευση

Το μήνυμα είναι σαφές: Αφού οι διοικήσεις της εκπαίδευσης δε διστάζουν να στελούν στα δικαστήρια και τα Πειθαρχικά συνδικαλιστικά στελέχη της εκπαίδευσης, που κατέχουν παράλληλα και θέσεις στη διοικητική ειραρχία, είτε ως διευθυντές, είτε ως αιρετοί εκπρόσωποι των εκπαιδευτικών στα Πειθαρχικά Συμβούλια, επειδή τόλιμησαν να αφισθητήσουν την εκπαιδευτική πολιτική και να υπερασπίσουν στοιχειωδώς εργασιακά δικαιώματα, φανταστείτε τι μπορεί να υποστούν οι απλοί εκπαιδευτικοί που θα διανοηθούν να σηκώσουν κεφάλι ή πολύ περισσότερο από του θα τολμήσουν να τηράξουν το 2012-2014 σε πολυμελές Πρωτοδικείο. Εναντίον του Γιώργου Χρόνη άσκησε αγωγή ο πρώην Διευθυντής Εκπαίδευσης Γ' Αθήνας Χαρόλαμπος Αλεξανδράτος, ο οποίος του ζητά μάλιστα το ποσό των 125.000 ευρώ λόγω της καταβολής του δικαιοστικού ενσήμου. Η αγωγή είχε ασκηθεί το καλοκαίρι του 2011 κατά τη διάρκεια των κρίσεων των διευθυντών και ενώ οι αιρετοί στη Γ' Αθήνας Γ. Χρόνης και Π. Βαΐνας είχαν ανακοινώσει έγκαιρα ότι με απόφαση των Παρεμβάσεων της Γ' Αθήνας θα βαθμολογούσαν αρνητικά όσους υποψήφιους είχαν καταγγελίες για αντισυναδελφική συμπεριφορά από συνδικαλιστικούς ουλόγους. Ανάμεσά τους βρισκόταν και ο συγκεκριμένος πρώην Διευθυντής Εκπαίδευσης ζητά αποζημίωση 30.000

αντί των 125.000 ευρώ λόγω της καταβολής του δικαιοστικού ενσήμου). Η αγωγή είχε ασκηθεί το καλοκαίρι του 2011 κατά τη διάρκεια των κρίσεων των διευθυντών και ενώ οι αιρετοί στη Γ' Αθήνας Γ. Χρόνης και Π. Βαΐνας είχαν ανακοινώσει έγκαιρα ότι με απόφαση των Παρεμβάσεων της Γ' Αθήνας θα βαθμολογούσαν αρνητικά όσους υποψήφιους είχαν καταγγελίες για αντισυναδελφική συμπεριφορά από συνδικαλιστικούς ουλόγους. Ανάμεσά τους βρισκόταν και ο συγκεκριμένος πρώην Διευθυντής Εκπαίδευσης ζητά αποζημίωση 30.000

◆

◆ Αυτή του αντιτρόσερου του συλλόγου εκπαιδευτικών ΠΕ «Δ. Γληνός» και Αιρετού του ΑΠΥΣΠΕ Αττικής, Γιώργου Χρόνη, που εκδικάζεται στις 20-2-2014 σε πολυμελές Πρωτοδικείο. Εναντίον του Γιώργου Χρόνη άσκησε αγωγή ο πρώην Διευθυντής Εκπαίδευσης Γ' Αθήνας Χαρόλαμπος Αλεξανδράτος, ο οποίος του ζητά μάλιστα τ

Νικήτας Κακλαμάνης με στήριξη (κατά πάσα πιθανότητα) και Πολύδωρο-Ζώη. Καπερνάρος από το κόμμα Καμίνου, με στήριξη και Καρατζαφέρη. Και οι δύο με στόχο –όπως λένε– να φράξουν το δρόμο στον Κασιδιάρη. Και στ' αριστερά τους ο Αρούλης, επίσημη υποψηφία της ΝΔ, σύμβολο της «μεσαιωχαρίτικης» δεξιάς, με στήριξη από τον Καραμανλή (με τον οποίο έχει αποκαταστήσει πλήρως τις σχέσεις του) και το μητσοτακέικο (που με τη Μπακογιάννη έχει δομημένο μηχανισμό στην Αθήνα). Λίγο πιο πέρα ο Καμίνης, ανεξάρτητος δήθεν, με ισχυρά επιχειρηματικά συμφέροντα να τον στηρίζουν και με δικό του μηχανισμό πλέον, που τον έφτιαξε στην τετραετία της θητείας του, περιμένει στήριξη και από το ΠΑΣΟΚ (πέραν της ΔΗΜΑΡ, και της νεοφιλελεύθερης «Δράσης», που τον ξαναστηρίζουν και χωρίς τους Οικολόγους Πράσινους που έχουν γίνει από δυο χωριά χωριάτες). Και πιο πέρα ο υποψήφιος-ανιγμα του ΣΥΡΙΖΑ Γ. Σακελλαρίδης,

Ακροδεξιός συνωστισμός

που δεν ποντάρει στο μηχανισμό της «Ανοιχτής Πόλης» αλλά στο ρεύμα του ΣΥΡΙΖΑ, και ο Ν. Σοφιανός του Περισσού με το στάνταρ ακροατήριο. Ετσι διαμορφώνεται μέχρι στιγμής το τοπίο των υποψηφιοτήτων για το Δήμο Αθηναίων.

Ενα πρόγραμμα προκαλεί εντύπωση. Το πολιτισμένο κλίμα μεταξύ Σαμαρά και Κακλαμάνη. Ο πρώτος δεν έκανε καμιά δήλωση αποδοκιμασίας του «παλιού του φίλου», αλλά επελεξε να στελει ένα σιβυλλικό μήνυμα επισκεπτόμενος το καφενείο της Βουλής («όποιος καταθέτει –υποψηφιότητα– καταθέτει»), ενώ ο δεύτερος μιλησε για «πίκρα» και εντόπισε τη διαφωνία του στο ότι ο Σπηλιωτόπουλος, λόγω νεοφιλελεύθερου παρελθόντος, δεν είναι ικανός να σταματήσει τη διαρροή δεξιών ψηφοφόρων προς τον Κασιδιάρη, έργο που μόνο ένας «λαϊ-

κός δεξιός» θα μπορούσε να φέρει σε πέρας (δεν παρέλειψε να δηλώσει και ότι σε κάθε περίπτωση –ακόμη και αν διαγραφεί από τη ΝΔ– θα εξακολουθήσει να στηρίζει την κυβέρνηση).

Θα πάει η ΝΔ μέχρι το τέλος με δυο υποψηφιότητες ή κάποια σπιγμή ο Κακλαμάνης θα βγει από την κούρσα (έχοντας πάρει τα αναλογούντα πολιτικά ανταλλάγματα); Εχουν κάποιες μετρήσεις που τους δείχνουν ότι σε κάθε περίπτωση ο επίσημος κομματικός υποψήφιος θα περάσει στο δεύτερο γύρο, οπότε δεν ανησυχούν για τη διάσπαση των ψήφων και χρησιμοποιούν τον Κακλαμάνη ως δεξιαμένη εκτόνωσης της ακροδεξιάς ψήφου, η οποία στο δεύτερο γύρο θα κατευθυνθεί στον επίσημο υποψήφιο; Κι αν ο Σπηλιωτόπουλος περνάει σε κάθε περίπτωση στο δεύτερο γύρο, ποιος

θα είναι ο ανταγωνιστής του; Ο Καμίνης δεν μετράει καθόλου; Ο Σακελλαρίδης θα είναι οπωδήποτε, αξιοποιώντας το γενικότερο ρεύμα υπέρ του ΣΥΡΙΖΑ; Ή μήπως θα είναι ο Κασιδιάρης;

Οπως καταλαβαίνετε, απαντήσεις σ' αυτά τα ερωτήματα δεν μπορούν να δοθούν. Αυτή τη στιγμή η ΝΔ εμφανίζεται στην Αθήνα με δυο υποψήφιους κι αυτό της κάνει γενικότερα ζημιά, συνδυαζόμενο και με τις εξελίξεις στη Βόρεια Ελλάδα, όπου ο βασιλόφρων Τζιτζικώστας αρνήθηκε να τεθεί αντίπολος του Μπουτάρη στο Δήμο Θεσσαλονίκης και επιλέγει την Περιφέρεια, αντίπαλος πλέον του επίσημου υποψήφιου της ΝΔ Γιάννη Ιωαννίδη. Κάθε προσπάθεια να εικετελευτεί η ΝΔ τα προβλήματα του ΣΥΡΙΖΑ με τους Βουδουροκαρυπίδηδες ακυρώνεται από τα ίδια τύπου προ-

βλήματα που αντιμετωπίζει στις δικές της γραμμές.

Εκείνο που είναι σήμουρο είναι πως οι διεργασίες από εδώ και πέρα θα τρέχουν γοργά. Ο ΣΥΡΙΖΑ θα προσπαθήσει να δώσει δημοψηφισματικό χαρακτήρα στη μάχη της Αθήνας, προσπάθεια στην οποία θα βρει απέναντι όχι μόνο τη ΝΔ (η οποία με δυο υποψηφιότητες θα μπορεί να υποστηρίξει ότι σημασία έχουν τα πρόσωπα), αλλά και τον Καμίνη. Και βέβαια, θα έχει απέναντι τα μεγάλα αστικά ΜΜΕ, που δε θέλουν να πάρει αέρα ο ΣΥΡΙΖΑ. Αν το παιχνίδι παιχτεί σε επίπεδο «καταλληλότητας προσώπων» και ο ΣΥΡΙΖΑ το αποδεχτεί, ο υποψήφιος του θα είναι ο χαμένος. Αν το παιχνίδι παιχτεί σε πολιτικό επίπεδο (με τη μηχανισμό, δώρο, να το επιβάλλει ο ΣΥΡΙΖΑ), τότε ο Σακελλαρίδης θα εισπράξει τα κέρδη από το ρεύμα που έχει το κόμμα του. Σε λίγο θ' αρχίσουν και τα γκάλοπ, μέσω των οποίων θα επιχειρηθεί να διαμορφωθεί το κλίμα.

ρων ανέδειξαν την ολιγωρία της αστυνομίας, καθώς ενώ ήταν εγκαίρως ενήμερη, δεν έκανε τις απαραίτητες ενέργειες για να μην υπάρξει κάποιος τραυματισμός, όπως ο απαραίτητος αποκλεισμός του χώρου.

Ο συγκεκριμένος μάρτυρας κατέθεσε και κάτι αλλό, εξίσου σημαντικό. Στη γραπτή του κατάθεση, μετά από σχετική ερώτηση, είχε δηλώσει ότι δεν επιθυμεί την ποινική καταδίκη των δραστών. Οταν μετά από ένα χρόνο τον ξανακάλεσαν στην Αντιτρομοκρατική (τους φάνηκε περιέργο που δεν είχε ζητήσει αποζημιώση!), διαβάζοντας την κατάθεσή του ειδε ότι είχε γραφτεί ακριβώς το αντίθετο. Οταν ζήτησε να διορθωθεί, επέμεναν να γράψει ότι επιθυμεί την καταδίκη!

Η δίκη θα συνεχιστεί την Τρίτη 25.2.14.

ΥΓ: Η εξέταση της συζύγου του Μ. Ανδρουλάκη δεν είχε ιδιαίτερη σημασία, αφού ούτε αυτή ήταν αυτόπτης μάρτυρας. Αξίζει όμως να αναφερθεί ένα σημείο της κατάθεσής της, που πέρασε σε χρέον από την Αντιτρομοκρατική (τους φάνηκε «περιέργο» που δεν είχε ζητήσει αποζημιώση!), διαβάζοντας την κατάθεσή του ειδε ότι είχε γραφτεί ακριβώς το αντίθετο. Οταν ζήτησε να διορθωθεί, επέμεναν να γράψει ότι επιθυμεί την καταδίκη!

Για τη δίκη του Δ. Πολίτη

Ο Δ. Πολίτης κατηγορείται για την υπόθεση του Βόλου (βούλευμα 207, 3η δίκη ΣΠΦ) και δικάζεται χωριστά για τις κακουργηματικούς χαρακτήρα κατηγορίες, διότι δεν είχε συλληφθεί στις 8 Οκτωβρίου του 2012 που άρχισε το τρίτο κατά σειρά τρομοδικείο. Στην 3η δίκη δικάζεται μόνο για τα πλημμελήματα, ενώ μετά τη σύλληψή του οδηγήθηκε σε χωριστή δίκη για τα κακουργήματα. Η δίκη αυτή θα έπρεπε, σύμφωνα με τους ισχύοντες δικονομικούς κανόνες, να αναβληθεί μέχρι ότου εκδοθεί αμετάλητη απόφαση από το τρομοδικείο του Κορυδαλλού. Μ' αυτό το σκεπτικό υπέβαλε την ένσταση η συνήγορος του Α. Παπαρρούσου, όμως το τρομοδικείο, με προεδρεύουσα την εφέτη Κ. Μαυρικοπούλου, υιοθέτησε την πρόταση της Ε. Καπογιάννη και απέρριψε την αίτημα αναβολής της δίκης, που ήταν το μείζον, ενώ επιφυλάχθηκε για το έλασσον (εκκρεμοδική για τα πλημμελήματα).

Η εξέταση του οργανωτή και σχεδιαστή όλων των αστυνομικών ερευνών και δικογραφιών σε βάρος της ΣΠΦ και όσων «χρεώνονται» σ' αυτή, Ε. Χαρδαλιά, κράτησε γύρω στη μιάμιση ώρα. Αυτός ο πολυτρόγυμνων

λος της ΣΠΦ από τη συγκρότηση της.

Περιττεύει να πούμε ότι δεν είναι στα «κυβικά» του Χαρδαλιά η δυνατότητα μελέτης των εξελίξεων στο εσωτερικό ή στις παραφέτων ένοπλων οργανώσεων. Από την άλλη, με την εγένει στάση του ο Δ. Πολίτης δείχνει όχι απλά ότι δε φοβάται τα αστικά δικαστήρια και τις αποφάσεις τους, αλλά ότι τον αφήνουν παγερά αδιάφορο. Κατά την άποψή μας, το τρομοδικείο δεν μπορεί –ανεξάρτητα από τη θέση που διατυπώνει ο Δ. Πολίτης– να σηματοχρέωσε την εκτίμηση του «ξερόλα» μάρτυρα και να δικάσει τον Δ. Πολίτη ως μέλος της ΣΠΦ, δημιουργώντας έτσι νομολογία που θα χρησιμοποιηθεί σε βάρος νέων αγωνιστών που θα επιλέξουν στο μελλοντική πλάνη.

Το γεγονός ότι ο Χαρδαλιάς καταθέτει ότι είδε τον Πολίτη να βγαίνει από το σπίτι της οδού Ελλησπόντου στο Βόλο δεν είναι αρκετό για να τον καταδικάσει το τρομοδικείο ως μέλος της ΣΠΦ. Υπήρξαν αποφάσεις δικαστηρίων, που απάλλαξαν από την κατηγορία του μελούς, αγωνιστές που βρέθηκαν σε σπίτια ένοπλων οργανώσεων με οπλισμό, γιατί απλούστατα απαιτούνται και άλλα στοιχεία. Ο Δ. Πολίτης βροντοφωνάζει ότι δεν υπήρξε ποτέ μέλος της ΣΠΦ και εμείς πιστεύουμε ότι λέει την αλήθευτα και δεν το κάνει για να έχει ευνοϊκή ποινική μεταχείριση.

Σε επιστολή του που δημοσιεύθηκε στο Indymedia, στις 27 Νοέμβρη, δύο μέρες μετά την έναρξη της δίκης, ο Δ. Πολίτης αναφέρει: «Με αφορμή τα δικαστήρια στα οποία δικάζομαι για συμμετοχή στη ΣΠΦ θα ίθελα να καταθέσω κάποια πράγματα. Αρχικά έχω ξεκαθαρίσει ότι δεν υπήρξα ποτέ μέλος της ΣΠΦ, όπως επίσης έχω ξεκαθαρίσει ότι δεν δημοσιοποιώ κάτι τέτοιο για να αποφύγω τις όποιες νομικές συνέπειες, αλλά γιατί η δική μου πολιτική διαδρομή είναι διαφορετική από αυτή της οργάνωσης και δεν υπάρχει απολύτως κανένας λόγος να συγχέονται. Από εκεί και πέρα, σε καμία περίπτωση δεν φράγμαται το γεγονός ότι για κάποια χρονική περίοδο διατηρούσα συντροφικές σχέσεις με τα μέλη της οργάνωσης στα πλαίσια του αναρχικού άγνωστου». Πρόκειται για έκαστηρη τοποθέτηση που σε καμία περίπτωση δεν έγινε για να έχει ευνοϊκή ποινική μεταχείριση. Αν θελει να έχει μικρή έστω επιφράξη με τον περ

Κράτησέ μου ένα κουτάβι, όταν γεννήσεις...

Το βόλεϊ είναι ένα άθλημα που δεν έχει πολλούς φίλους, όμως όσοι ασχολούνται με αυτό έχουν μια παράξενη «τρέλα», για την οποία ίσως να φταίει η φύση του και η ιδιαιτερότητα του αθλήματος. Αν σε κάποιον δώσεις μια μπάλα, ενστικτώδως είτε θα την κλωτούσει είτε θα τη σουτάρει προς κάποιο καλάθι. Στο βόλεϊ, αντίθετα, θα πρέπει ένας παίχτης καταρχήν να μην την αφήσει να σκάσει στο τερέν και να τη στείλει προς ένα συμπαίχτη του για να την παςάρει ψηλά και σωστά σε έναν τρίτο, ο οποίος στη συνέχεια θα προσπαθήσει να τη στείλει να σκάσει στην απέναντι περιοχή. Είναι ένα άθλημα που απαιτεί συνεργασία μεταξύ των παίχτων και ένα από τα λίγα αθλήματα που ένας κορυφαίος παίχτης δεν μπορεί να κάνει τη διαφορά.

Το φετινό πρωτάθλημα στο βόλεϊ είναι το πιο ενδιαφέρον των τελευταίων χρόνων, αφού η οικονομική κρίση είχε σαν αποτέλεσμα να μειωθεί η διαφορά στη δυναμικότητα των ομάδων. Αν και ογκωστικά έχουμε μια ποιοτική υποβάθμιση του πρωταθλήματος, το γεγονός ότι το κάθε αποτέλεσμα είναι «ανοιχτό» και δεν υπάρχει το μεγάλο φαβορί, σε συνδυασμό με την «επιστροφή» των ομάδων στους έλληνες παίχτες, προσδίδει μια ιδιαίτερη ομορφιά στην προσπάθεια των ομάδων να φτάσουν στο τίτλο. Αρκεί μια ματιά στον πίνακα της βαθμολογίας: Εθνικός Αλεξανδρούπολης, Φοίνικας Σύρου, Κηφισία και Ολυμπιακός βρίσκονται στην τετράδα που θα διεκδικήσει τον τίτλο, με τον Εθνικό να δείχνει η πιο σταθερή ομάδα μέχρι στιγμής. ΑΕΚ, Αρης, ΠΑΟΚ και Λαμία συμπληρώνουν την οχτάδα και ίσως να είναι οι ρυθμιστές, αφού στην καλή τους μέρα μπορούν να κάνουν ζημιά στους πρωτοπόρους, ενώ τη μάχη για την αποφυγή του υποβιβασμού θα δώσουν το Αιγίνιο, ο Παμβοχαϊκός (που στο περσινό πρωτάθλημα είχε πρωταγωνιστήσει τερματίζοντας στην πρώτη τετράδα), ο Παναθηναϊκός και η Πανοχαική.

Για να είμαστε ειλικρινείς, δύσκολα θα αποφασίζαμε να ασχοληθούμε με το βόλεϊ μόνο για να τονίσουμε τα ιδιαίτερα χαρακτηρι-

στικά του αθλήματος.

Ο λόγος που ασχολούμαστε με το βόλεϊ έχει ονοματεπώνυμο και λέγεται Γιώργος Λένας. Ο Γιώργος ήταν ο μεγάλος πρωταγωνιστής στην ιστορική εκτός έδρας νίκη της Κηφισιάς επί του Ολυμπιακού με 1-3 στο κλειστό του Ρέντη. Αν κάποιος δε γνωρίζει πρόσωπα και πράγματα και δει προσεχτικά τη φωτογραφία της στήλης, έχοντας ενημερωθεί ότι είναι από αγώνα της Α1 κατηγορίας, θα πει ότι σε αυτή υπάρχει φωτομονάτζ. Ο αθλητής που έχει στη φανέλα το νούμερο 2 δείχνει «διπλάσιος» από τους υπό-

ντά, όταν έπαιξε στο Παγκράτι.

Μερικά χρόνια αργότερα ξανασυναντήθηκαμε στη Μεταμόρφωση. Γνωρίζω από πρώτο χέρι την «τρέλα» του. ΑΕΚτζής από τα γεννοφάσικα του, έκανε το 2001 το όνειρό του πραγματικότητα, όταν πήγε στην ΑΕΚ του Ζόραν Γκάρετς, με πολύ καλές προοπτικές. Ομως, αντί για πρωταγωνιστής με την φανέλα της Α1 κατηγορίας, θα πει ότι σε αυτή υπάρχει φωτομονάτζ. Ο αθλητής που έχει στη φανέλα το νούμερο 2 δείχνει στη θητεία του στη Ρόδο. Ο ίδιος δεν είχε κάποιο βύσμα

ΚΟΡΑΚΙ ΣΦΥΡΑ ΤΟ

λοιπούς συμπαίκτες του, αφού τα κιλά του είναι κατά πολύ παραπόνων από τα κανονικά. Οσοι γνωρίζουν, όμως, μπορούν να δουν στο πρόσωπο του Γιώργου την απόλυτη δικαίωση του παίχτη που παίζει πρώτα από όλα για το κέφι του και την παρέα, του παίχτη που ο πρωταθλητισμός και τα φράγκα δεν του έκαναν ποτέ εντύπωση.

Ενα από τα μεγαλύτερα ταλέντα του ελληνικού βόλεϊ, που ξέρει πολύ καλά τα μυστικά του αθλήματος και θα μπορούσε να έχει πρωταγωνιστικό ρόλο σε οποιαδήποτε μεγάλη ομάδα, λόγω συγκυριών, αλλά το κυριότερο γιατί δεν μπήκε ποτέ σε καλούπια και ποτέ δεν αποχώριστηκε τα κιλά του, επελέξει να αφήσει το στήγμα του στα «αλώνια» και όχι στα σαλόνια, διατηρώντας το χαμόγελο που είχε όταν πρωτοξεκίνησε. Η εμφάνισή του κόντρα στον Ολυμπιακό ήταν η δικαίωση όλων των αφανών παίχτων και παραγόντων που στηρίζουν με την τρέλα τους το ελληνικό βόλεϊ, αλλά και η πρωσωπική του δικαίωση μετά από 22ετή παρουσία στα γήπεδα. Είχα την τύχη να τον γνωρίσω από κο-

μέτρα μετά από 22ετή παρουσία στα γήπεδα. Είχα την τύχη να τον γνωρίσω από κο-

περίμενε με μεγάλη ανυπομονησία τους εκτός έδρας αγώνες για να μην πάει για δουλειά και να μπορέσει να κοιμηθεί λίγο περισσότερο. Ξέροντας ότι δε θα γίνει πλόοισις από το βόλεϊ, επέλεγε ομάδες όπου ήταν έντονο το στοιχείο της παρέας ανάμεσα στους παίχτες και είχαν σαν προτεραιότητα να παίξουν και να διασκεδάσουν και όχι να κάνουν πρωταθλητισμό. Το μεγαλύτερο κίνητρο για τον Γιώργο ήταν να κερδίσει η ομάδα του όχι για να πάρει τους βαθμούς της νίκης, αλλά για να μπορέσει να πάρει μετά τον αγώνα με συμπαίκτες και φίλους σε κάποια ταβέρνα για να κάνουν χαβάλε και να τομπήσουν κανένα ψητό, χωρίς να χάνει βεβαίως το κέφι του και την όρεξή του και σε περίπτωση ήττας.

Με την πορεία του στα γήπεδα ο «φουρναρης», όπως τον ονειρούν οι συμπαίκτες του, έδειξε ότι μπορεί κάποιος να αφήσει το στήγμα του χωρίς να χρειαστεί να αλλάξει το χαρακτήρα, τις προτεραιότητες και την καθημερινότητά του. Εδειξε τη διαφορά ανάμεσα στον αθλητισμό και τον πρωταθλητισμό και κατάφερε «να βγάλει τη γλώσσα» σε όσους θυσιάζουν τον εαυτό τους για μια «επιτυχημένη» καριέρα. Είμαι σίγουρος ότι στον οπαδό του Ολυμπιακού, που τον ειρωνεύτηκε για τα παραπονήσια κιλά του με τη φράση «όταν γεννήσεις, κράτησε μου ένα κουτάβι», εκτός από το χαμόγελο που του χάρισε όταν άκουσε το πείραγμα, θα είχε και μια πρόσκληση μετά το παιχνίδι, για να πάνε για κοψίδια και καλό κρασί. Αν είχε αντέξει να μείνει στο γήπεδο και να δεχτεί ότι η ομάδα του έχασε από τη μαγικά και την απόδοση ενός παίχτη που λόγω της κοιλιάς του έμοιαζε περισσότερο με ταβερνιάρη.

Κος Πάππιας
Papias@eksegersi.gr

■ ΚΛΙΟ ΜΠΑΡΝΑΡΝ

Ο εγωιστής γίγαντας

Με εξαιρετικά διεισδυτικό και ευαισθητο βλέμμα, η βρετανίδα σκηνοθέτιδα μας αφηγείται την ιστορία δύο μικρών ογκορίων και ταυτόχρονα μας δίνει μια εικόνα από τη σημερινή κοινωνική πραγματικότητα στη Μεγάλη Βρετανία, που κάθε όλο παρά ομαλή είναι. Δύο μικρά ογκόρια, περιθωριοποιημένα και αποκλεισμένα από τη σχολική πραγματικότητα, από οικογένειες που δεν είναι σε θέση να τα στηρίζουν ουσιαστικά, αποφασίζουν να πάρουν τη ζωή τους στα χέρια τους, όμως τελικά το αποτέλεσμα είναι τραγικό. Σε μια κοινωνία παρακμάζουσα, της οποίας τα μέλη παλεύουν να επιβιώσουν, ενώ οι κρατικές αρχές φαίνονται να παλεύουν να κρατήσουν τα προσχήματα...

Η ταινία είναι μια έμμεση αναφορά στο γνωστό παραμύθι του Οσκαρ Ουάιλντ (από το βιβλίο του «Ο ευτυχισμένος πρίγκιπας και άλλες ιστορίες»). Η Μπάρναρν δεν επελέξει τη ζοφερή πραγματικότητα της βρετανικής επαρχίας, όπου αυτό που κυριαρχεί είναι η εγκοτάλειψη. Η Μπάρναρν δεν επελέξει τυχαία στην ταινία της να χρησιμοποιήσει ελάχιστο φως. Η ατμόσφαιρα που χτίζει είναι σχεδόν αποτυπωτική. Στο θεατή δημιουργείται μια εντύπωση οικειότητας με το περιβάλλον, που του επιπρέπει να μπει πιο βαθιά στο κινηματογραφικό σύμπαν της ταινίας, ενώ ταυτόχρονα δεν έχει κανένα περιθώριο αισιόδοξης σκέψης.

■ TZΟΡΤΖ ΚΛΟΥΝΙ

Μνημείων άνδρες

Ο γνωστός ηθοποιός σε αυτή την ταινία τα κάνει όλα: γράφει, σκηνοθετεί, πρωταγωνιστεί. Το αποτέλεσμα όμως δεν τον δικαιώνει... Ο Κλούνι αποφάσισε να μεταφέρει στη μεγάλη οθόνη το βιβλίο των Ρόμπερτ Εντσελ και Μπρέτ Γουίτερ, στο οποίο οι συγγραφείς του, στηριζόμενοι σε αληθινά γεγονότα, καταγράφουν την ιστορία μιας ομάδας επίλεκτων που είχαν ως στόχο να σώσουν κλεμμένα από τους Ναζί καλλιτεχνικά έργα κατά τον Β' Παγκόσμιο Πόλεμο και να τα επιστρέψουν στους ιδιοκτήτες τους.

Λαμπτερό καστ, ενδιαφέρον θέμα, ίσως αρκετές οι προσδοκίες, μάταια όμως. Ο Κλούνι δεν καταφέρνει ούτε να παρουσιάσει ένα «δριμύ κατηγορώ» απέναντι στους ναζιστές, ούτε να αναδειξει τη σημασία των έργων τέχνης ως στοιχείο της παγκόσμιας κληρονομιάς, ούτε καν να φτιάξει μια ταινία δράσης....

■ ZAN MARK ΒΑΛΕ

Dallas Buyers Club

1985, Τέξας, Ο Ρον Γουντρουσφ είναι ένα τυπικό δείγμα «μάρτισο» άντρα, που του αρέσουν οι γυναίκες, τα στοιχήματα, το αλκοόλ, μέχρι που διαγιγνώσκεται θετικός στον υιό HIV. Τό-

DIXI ET SALVAVI ANIMAM MEAM

Τάσος Θεοφίλου: είν' ένας άνθρωπος που τον μποδίζουν να βαδίζει, είν' ένας άνθρωπος που τον αλυσοδένουνε
Tell them that the nazis never went away/ They're burning houses and telling racist lies/ and we'll never rest again until
every nazi dies (The Chieftains)

Ovo je radnicka Bosna! Ovo je radnicka klasa!

Στο σπίτι που γεννήθηκα δεν είχαμε τα ρόδα/ Μα την άκρωτη ανέχαια και φτώχεια/ Γι' αυτό το όπλο είναι παρά
πόδα/ Κόντρα σ' όλα τ' ανεμοβρύχια

Ασυλληψία. Η κατάσταση πινός, όστις δεν καταλαμβάνει. Και πινός, όστις δεν συλλαμβάνει, δεν εγκαστρώνεται
(Ανθίμου Γαζή, Λεξικόν Ελληνικόν διηρημένον εις τόμους τρεις. Εν Βενετίᾳ, 1809). Περίπου η σημερινή κατάσταση του
εργατικού κινήματος

◆ «Ο αντάρτης πόλης πάντα επιτίθεται. Για να έχει επιτυχία χρειάζεται το στοιχείο του αιφνιδιασμού, η κινητικότητα, η ακριβής γνώση του εχθρού, αποφασιστικότητα, δύναμη πυρός και ξαφνικά χτυπήματα... Αυτά τα καθορίζει ο οπλισμός του, η εκπαίδευσή του, ο σχεδιασμός καθώς και ο συντονισμός μεταξύ κεντρικής διεύθυνσης και της πρωτοβουλίας της αντάρτικης ομάδας». (Έγχειριδιο για τους εθελοντές του ΙΡΑ, Κεντρική Διοίκηση, 1956).

◆ Για να μην ξεχνιόμαστε: «Γενική έγκριση σύμφωνα με το άρθρο 3(α) του νόμου περί συνεργασίας με τον εχθρό - Δυνάμει και συνεπεία των εξουσιών τας οποίας μου παραχωρούν τα άρθρα 3 και 5 του νόμου περί Συνεργασίας με τον εχθρό όπως ετροποποιήθη και δυνάμει δύοντων των άλλων εξουσιών αίτινες απορρέουν εκ του αξιώματος, εγώ, ο Φράνκλιν Ντελέινου Ρούζεβελτ, Πρόεδρος των Ηνωμένων Πολιτειών της Αμερικής, ορίζω τα ακόλουθα: Χορηγείται διά του παρόντος γενική έγκρισης νομιμοποιούσα οιασδήποτε δοσοληπήσις ή πράξεις εκ των περιεχομένων εις το άρθρο 3(α) του νόμου περί Συνεργασίας με τον Εχθρό ως ετροποποιήθη, με την προϋπόθεσην βεβαίως ότι αι δοσοληπίαι ή πράξεις αύται επιτρέπονται υπό του υπουργείου των Οικονομικών και δεν αντιβαίνουν εις κανονισμούς, διατάξεις, εγκυλίους ή γενικότερον εις τας διατάξεις του νόμου 8389 όπως ετροποποιήθη - ΦΡΑΝΚΛΙΝ ΝΤ. ΡΟΥΖΒΕΛΤ, Λευκός Οίκος, 13 Δεκεμβρίου 1941- X. ΜΟΡΓΚΕΝΤΑΟΥ, ΤΖΟΥΝΙΟΡ, Υπουργός των Οικονομικών;

ΦΡΑΝΣΙΣ ΜΠΙΝΤΑ, Γενικός Εισαγγελέας των Ηνωμένων Πολιτειών». (σ.σ. Attorney General είναι ο Υπουργός Δικαιοσύνης). (Απ' το βιβλίο του Τσαρλς Χίγκαμ, «Αμερικανοναζιστική Συνωμοσία», εκδόσεις Καρρέ, Κόπυράιτ, Τιτλοεκδοτική ΑΕ, 1983).

◆ «Ρήμαξε την Ελλάδα με απίστευτη ταχύτητα το Μνημόνιο που μας επέβαλε η ΕΕ με τη συνενοχή του Γιώργου Παπανδρέου. Εντυπωσιακά γοργά άρχισαν να ξαλείφονται τα κέρδη σε υλική ευημερία της τελευταίας τριακονταετίας». (Γ. Δελαστίκ, Εθνος, 15-12-13). 30 χρόνια υλικής ευημερίας, λοιπόν. Ρε, μήπως τα φάγαμε και μαζί; Πόσο πιο μ... Πασόκος και φιλοκαπιταλιστής μπορεί να είναι αυτός ο τύπος; (στην Ανταρσία είναι, αν δεν κάνουμε λάθος)...

◆ Το βρήκε τι φταίει η Καθημερινή (2-2-14): «Η φορολογική Βαβέλ εξοργίζει τους πολίτες» - δεν είναι το γαμήσι, σκέτο, που τρώνε «οι πολίτες» αλλά «οι πρόχειροι νόμοι και 1.100 εγκύλιοι παγιδεύουν εφοριακούς και φοροτεχνικούς» - κάτι διαδικαστικογραφειοκρατικά προβλήματα δηλαδή...

◆ Η ίδια εφημερίδα: «Η Ελλάδα ξαναγίνεται μόδα στον τουρισμό» (2-2-14). Γουάου! Η «βαριά βιομηχανία της χώρας» κινείται.

◆ Να τον χαίρονται οι «αριστερούληδες» τον Αλαίν Μπαντιού (βλ. συνέντευξη του στην Καθημερινή, 2-2-14, στο Saint George Lycabettus. «Η Ευρώπη χρειάζεται ηγέτες όπως ο Ντέ Γκωλ». «Πιστή ο Αλένης Τσίπρας είναι ο Ηρακλής της πολιτικής»... και ποιοι είναι οι 12 άθλοι του νέου Ηρακλέους;

◆ Χαλασμός και στο Μόσταρ: πλήρης περιγραφή στην εφημερίδα «Οσλομποτζένιε», 11-2-14.

◆ Αξίζει να διαβαστεί το βιβλίο των Μάικλ Σέτερς και Αλμπερτ Κάαν «The Great Conspiracy», έκδοση του Red Star Press, 1975-βλ.

Τροτσισμό στη Σοβιετία.

◆ «Ο Αιζενστάιν μιλά στο "Πώς έγινα σκηνοθέτης" για τον ίδιο τρελό αλαλογμό, που έρχεται από παντού ενάντια στην τέχνη: εξαφάνιση του "εικονικού", του συμπτώματός του, απ' το γυμνό ντοκουμέντο. Εξαφάνιση της ύλης του με την απουσία υποκειμένου, των νόμων του με την κατασκευή, της ιδιαίτερης τέχνης με την ορθογραφία σας. (Ο Ανακρέων, του Ανακρέοντος, ο Λέων, του Λέοντος...)».

◆ «Πολιτικό άνοιγμα για την ισχυροποίηση του ΚΚΕ» - Κεντρικός τίτλος του Ριζοπατόση (9-2-14). Σηγά μην ξεχειλώσετε από το πολύ άνοιγμα, πατίδες.

◆ «Σας τραβάμε το αυτό», κύριοι του «εργατικού αγώνων» - για ρίξτε (ξανά) μια ματιά στα υλικά της 12ης ολομελείας του 1968 και μετά «δοξάστε» τον Κολοζώρα...

◆ Τι δήλωσε ο Βουδούρειος ίππος (FREE SUNDAY, 9-2-14): «Οι συνεργασίες του Σύριζα τρομάζουν τη συμμαχία του μηνημονίου». Ναι, όντως, τον «φοβάται» τον Σύριζα η «συμμαχία του μηνημονίου» (klein mein).

◆ Χειμερινοί ολυμπιακοί αγώνες στο Σότο: κάτσε πρώτα να τελειώσουν...

◆ Τελικά η Μαριώ (Ρεπούση) έχει και άλλα (υλικότατα) εκτός από τα «πνευματικά» ενδιαφέροντα... ◆ Goodbye (όχι Λένιν) αλλά πλιγάτρειο Φιλαδέλφειας (Fuck!) (η ειδηση από το 50 φύλλο του «Χαμπεριού»).

◆ Μιας και το ΠΡΙΝ είχε γράψει για «νέο σταθμό, η απεργία της ΟΛΜΕ στις 7/2/14», το τραίνο πέρασε άρογε;

Βασιλης

(Φρανσουά Αλμπερά: Για ένα διαλεκτικό κινηματογράφο - σημειώσεις πάνω στην αισθητική του Αιζενστάιν, εκδ. Πιλόη, 1980).

◆ Χαρακτηριστική πικέτα από Βουνία: «7 χρόνια χωρίς σύνταξη και υγεία».

◆ Ρε σεις, «Κομματικές οργανώσεις 2ου διαμερίσματος της ΚΟ ΑΤΤΙΚΗΣ του ΚΚΕ», το «Ανακρέωντος» γράφεται με όμικρον, γαμώ την ορθογραφία σας. (Ο Ανακρέων, του Ανακρέοντος, ο Λέων, του Λέοντος...).

◆ «Πολιτικό άνοιγμα για την ισχυροποίηση του ΚΚΕ» - Κεντρικός τίτλος του Ριζοπατόση (9-2-14). Σηγά μην ξεχειλώσετε από το πολύ άνοιγμα, πατίδες.

◆ «Σας τραβάμε το αυτό», κύριοι του «εργατικού αγώνων» - για ρίξτε (ξανά) μια ματιά στα υλικά της 12ης ολομελείας του 1968 και μετά «δοξάστε» τον Κολοζώρα...

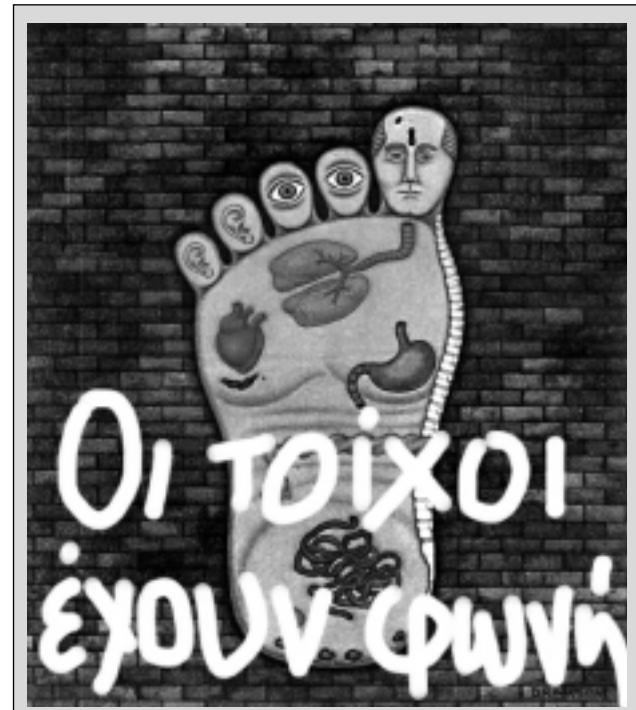
◆ Τι δήλωσε ο Βουδούρειος ίππος (FREE SUNDAY, 9-2-14): «Οι συνεργασίες του Σύριζα τρομάζουν τη συμμαχία του μηνημονίου». Ναι, όντως, τον Σύριζα η «συμμαχία του μηνημονίου» (klein mein).

◆ Χειμερινοί ολυμπιακοί αγώνες στο Σότο: κάτσε πρώτα να τελειώσουν...

◆ Τελικά η Μαριώ (Ρεπούση) έχει και άλλα (υλικότατα) εκτός από τα «πνευματικά» ενδιαφέροντα... ◆ Goodbye (όχι Λένιν) αλλά πλιγάτρειο Φιλαδέλφειας (Fuck!) (η ειδηση από το 50 φύλλο του «Χαμπεριού»).

◆ Μιας και το ΠΡΙΝ είχε γράψει για «νέο σταθμό, η απεργία της ΟΛΜΕ στις 7/2/14», το τραίνο πέρασε άρογε;

Βασιλης

◆ Λευτεριά στον Τάσο Θεοφίλου – 25 χρόνια κάθειρξη χωρίς κανένα στοιχείο – Κανένας σύντροφος στα χέρια του κράτους (πανό στην είσοδο της ΑΣΟΕΕ με το σήμα της κατάληψης)

Δεν υπάρχει, βέβαια, κανένα αρνητικό σχόλιο για το πανό. Μόνο η επισήμωση ότι αυτού του τύπου τα πανό πρέπει να πυκνώσουν. Και κυρίως να διευρύνουν την απεύθυνση τους. Δεν χρειάζεται να κάνουμε ζύμωση μεταξύ αλλήλων. Εμείς ξέρουμε τι έγινε με τον Θεοφίλου. Ο ελληνικός λαός δεν ξέρει. Και πρέπει να μάθει.

◆ Εάν το βρόδι ήξερε τη δύναμη του εσύ δεν θα έτρωγες μοσχάρι (σύνθημα με μαυροκόκκινη μπογιά και καλλιγραφικά γράμματα στα έξαρχεια)

Σωστό και πρωτότυπο τον βρίσκουμε τον συνθηματογράφο-ποιητή. Με το επόμενο αρχίζουν τα ερωτήματα.

◆ Η μελωδολική αριστερά είναι η αριστερά που δεν κέρδισε καμιά μεγάλη μάχη. Και έχασε όλες τις μικρές. Η ιδιότητα του αριστερού δεν είναι νομική. Είναι ηθική. Δεν κληρονομείται. Δεν κληροδοτείται. Την διεκδικείς σταθερά. (από τον ίδιο συνθηματογράφο, κρίνοντας από την περιοχή και τον καλλι-γραφικό χαρακτήρα)

Τι ακριβώς θελεί να πει ο ποιητής; Οτι το μέλλον ανήκει στη... χαρούμενη αριστερά του ΣΥΡΙΖΑ; Η οποία κερδίζει μικρές μάχες (ποιεις αλήθεια;) και θα κερδίσει και τη μεγάλη μάχη, σχηματίζοντας κυβέρνηση για να διαχειριστεί τον καπιταλισμό; Κι όλοι οι άλλοι, που δε συμμερίζομενος αυτό το... όραμα, θα παραμείνουμε... μουρτζούφληδες κ

Οικονομική Εξόρμηση

Οκτώβρης 2013
Φλεβάρης 2014

Η «Κόντρα»
χρειάζεται τη
στήριξή σας για
να αντέξει

Αριθμός λογαριασμού
ΕΘΝΙΚΗ ΤΡΑΠΕΖΑ
100/87804638

Η εντολή για τη σύλληψη του δημάρχου Ορωπού, δημοτικών συμβούλων και άλλων τοπικών παραγόντων δόθηκε από τον Δένδια. Κανένας μπάτσος δε θα διανοούνταν να προχωρήσει σε μια τέτοια κίνηση χωρίς έγκριση από τους πολιτικούς του προϊσταμένους. Οχι γιατί οι τοπικοί παράγοντες ενός μικρού Δήμου έχουν αισιοδοσία, αλλά γιατί η σύλληψή τους είχε τη σφραγίδα της νολιστικής ορχήσης της συλλογικής ευθύνης. Κανένας τους δεν κατηγορούντων για κάτι συγκεκριμένο, ούτε πιάστηκε επ' αυτοφόρω να κάνει κάτι. Συνελήφθησαν εκ των υστέρων, με το χαρακτηρισμό των πρωταρίων.

Φοβούνται νέα Κερατέα

Οι δικαστικές αρχές προσπάθησαν να ισορροπήσουν την κατάσταση. Διέταξαν παραπέρα προανάκριση για την εξεύρεση των υπαίτιων και όρισαν τακτική δικάσιμο για τις αρχές Απριλί.

Τι ήταν εκείνο που οδήγησε σ' αυτή την επίδειξη στυγού κατασταλτικού πνεύματος που θυμίζει χούντα; Το γεγονός ότι οι εκατοντάδες άνθρωποι που μαζεύτηκαν στα διόδια της Μαλακάσας δεν έμειναν σε μια απλή διαμαρτυρία, δεν άνοιξαν για λίγο τα διόδια και μετά να φύγουν, αλλά η οργή τους ξέσπασε σε ένα κουβούκλιο των διόδιων. Εβγαλαν από μέσα την υπάλληλο, το ανέτρεψαν και του έβαλαν φωτιά.

Μετά τον ογώνα των κατοίκων της Κερατέας, που για πολύ καιρό αντιμετώπιζαν με καθημερινές οδιομαχίες τους μπάτσους του Παπουστή, μετά την καταδρομική επι-

χείρηση στις Σκουριές και την καταστροφή εξοπλισμού των χρυσοθήρων, το κάψιμο του κουβούκλιου των διοδίων ήταν μια κίνηση που σκόρπισε ανατριχίλα στους κυριάρχους κύκλους, που αναρωτήθηκαν αν βρίσκονται μπροστά σε μια νέα έκρηκη, η οποία μπορεί να χαρακτηρίστει από συνεχείς επιθέσεις τέτοιου τύπου. Γι' αυτό έπεισαν να συλλάβουν τους παράγοντες της περιοχής, προκειμένου να τους οδηγήσουν σε αναδίπλωση. Να γίνουν αυτοί εκείνοι που θα αναλάβουν να «συμμαζέψουν» τους πιο «ζωηρούς» από τους κατοίκους.

Το επόμενο βήμα ήταν η ίδια η εταιρία των εργολάβων να ενεργοποιήσει εκτιτωτικό πρόγραμμα (Fast Pass Oropos), ώστε οι μόνιμοι κάτοικοι Ορωπού να εξακολουθήσουν να πληρώνουν 2,10 ευρώ ανά διέλευση και όχι 3,35 που είναι η νέα τιμή. Το εκτιτωτικό σύστημα θα λειτουργήσει

Η Κερατέα απέτρεψε την

από τις 19 Φλεβάρη (στους μόνιμους κατοίκους θα δοθεί πομποδέκτης), με στόχο να εξαπιστεί η οργή των κατοίκων της περιοχής. Οι υπόλοιποι, βέβαια, όσοι θέλουν να πάνε το καλοκαίρι για ένα μπάνιο, θα πρέπει να πληρώνουν διόδια αυξημένα κατά 60%.

Υπάρχει περίπτωση να δινόταν αυτό το «μπόνους» στους κατοίκους, αν δεν είχαν υπάρξει τα βίαια επεισόδια και το κάψιμο του κουβούκλιου; Όλοι γνωρίζουμε πως η απάντηση είναι αρνητική. Η οργή που εκφράστηκε έμπρακτα τους τρόμαξε και τους ανάγκασε να κάνουν αυτό τον ελιγμό. Εμείς δεν λέμε ότι οι κάτοικοι του Ορωπού πρέπει να ξαναπάνε στα διόδια και να τα ξανακάψουν, στο όνομα όλων των υπόλοιπων που χαρατσώνονται στα διόδια. Τη σημασία που έχει η λαϊκή αντιβία θελουμενή

καταστροφή του Οβριόκαστρου επειδή ο κόσμος δεν περιορίστηκε σε μια απλή διαμαρτυρία, αλλά συγκρούστηκε για καιρό με τις δυνάμεις καταστολής, απαντώντας με βία στην κρατική βία. Στη Βορειοανατολική Χαλκιδική ο αγώνας συνεχίζεται και επίσης χρησιμοποιεί όλα τα μέσα, ειρηνικά και βίαια, σε μια προσπάθεια να αποτρέψει την καταστροφή από τους χρυσοθήρες. Στον Ορωπό γλίτωσαν τη νέα αύξηση των διόδιων επειδή δεν έμειναν στα λόγια αλλά απάντησαν με πράξεις.

Δυστυχώς, τα παραδείγματα αυτά είναι πολύ λίγα. Τα τελευταία χρόνια έχουμε μια πρωτοφανή επελαση του κεφαλαίου, που έχει απλώσει την ανεργία, τη φτώχεια και την εξαθλίωση, όμως η εργατική και λαϊκή αντιβία δεν πήρε μαζικό χαρακτήρα, επιτρέποντας στο σύστημα να διαχειρίστε με τον καλύτερο γ' αυτό τρόπο την κρίση του.

Μόνο ως ανέκδοτο ακούστηκε η δήλωση Σαμαρά στη Bild: «Όχι, δεν χρειάζομαστε νέο, τρίτο πρόγραμμα βοήθειας. Κατά τα άλλα, δεν έχω και καμία πληροφορία για το ότι ο Βόλφγκανγκ Σόιμπλε προετοιμάζει πράγματι ένα τρίτο πρόγραμμα». Οχι μόνο γιατί ο ίδιος φρόντισε να τη διαψεύσει μερικές φράσεις παρακάτω («υπάρχει, επίσης, η συμφωνία με την ΕΕ, ότι σε περίπτωση επίτευξης των στόχων μας, όπως το πρωτογενές πλεόνασμα, θα μπορούσαμε να υπολογίζουμε σε μια ελάφρυνση του χρέους μας»), αλλά γιατί το «πακέτο Σόιμπλε» διέρρευσε στον γερμανικό Τύπο από την ίδια τη γερμανική κυβέρνηση (ουδέποτε διαψεύστηκε, άλλωστε).

Τι περιέχει το «πακέτο Σόιμπλε»; Ενα νέο δάνειο (10-20 δισ. ευρώ) και ένα νέο «πρόγραμμα» φυσικά. Το αν το «πρόγραμμα» θα αποτυπωθεί σε νέο μνημόνιο ή θα αποτυπωθεί σε κάποια απόφαση του Eurogroup, δεσμευτική για την ελληνική πλευρά, είναι μια λεπτομέρεια τεχνικού χαρακτήρα. Οπως και το αν θα συνεχιστεί η επιτήρηση από τρόικα ή θα επιλεγεί άλλος μηχανισμός. Το ότι στο νέο δάνειο δε θα συμμετέχει το ΔΝΤ οδηγεί στο συμπέρασμα ότι η τρόικα, στη μορφή που τη γνωρίζαμε, δε θα υπάρχει. Η Κομισιόν έχει πλέον την τεχνογνωσία για τον έλεγχο τέτοιων «προγραμμάτων».

Ο Σόιμπλε διαμπνύει τελευταία ότι η Ελλάδα δεν χρειάζεται νέα δημοσιονομικά μέτρα, αλλά διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις. Πράγματι, τα κλασικά δημοσιονομικά μέτρα έχουν εξαντληθεί. Η μείωση των συντάξεων δεν θα θεωρεθεί δημοσιονομικό μέτρο, αλλά διαρθρωτική μεταρρύθμιση, προκειμένου οι συντάξεις ν' αποκτήσουν αυστηρά ανταποδοτικό χαρακτήρα.

Ο προσανατολισμός αυτών των περιβόπτων διαρθρωτικών μεταρρυθμίσεων δεν είναι η πώληση μη συνταγογραφούμενων φαρμάκων από τα σούπερ μάρκετ ή η διεύρυνση των ημερών του φρέσκου γάλακτος. Αυτά αποτελούν εμμονές των τεχνοκρατών και κάποιων νεοφιλελεύθερων τύπου Χατζηδάκη και δεν έχουν στρατηγική σημασία. Στρατηγική σημασία έχει η ολοκλήρωση και η παγίωση της κινεζοποίησης στο δημόσιο τομέα.

Ηδη, χωρίς καν να υπάρξει συνταγματική μεταρρύθμιση, μόνιμοι δημόσιοι υπάλληλοι απολύονται. Θυμηθείτε τι σάλος είχε προκληθεί όταν το είχε πει ο Πάγκαλος το 2010. Τα μεγάλα κενά που δημιουργούνται καλύπτονται εν μέρει από ανέργους, οι οποίοι προσλαμβάνονται όχι ως εργαζόμενοι αλλά ως «ωφελούμενοι», με μισθό 490 ευρώ, κατά παρέκκλιση ακόμη και των όρων της ΕΓΣΣΕ. Και μιλάμε για δεκάδες χιλιάδες εργαζόμενους, οι οποίοι ανακυκλώνται ανά πεντάμηνο και καλύπτουν πάγιες ανάγκες δημόσιων υπηρεσιών, όπως συνέβαινε πριν μερικά χρόνια με τους stagiers.

Με την εφαρμογή του κανόνα 1 πρόσληψη για κάθε 10 αποχωρήσεις (ή 1:5) και με τις διαθεσιμότητες και απολύσεις ο δημόσιος τομέας συμκρύνεται. Υπάρχουν όμως υπηρεσίες που δεν μπορούν να μη λειτουργήσουν. Αυτές θα παραχωρηθούν μέσα από εργολαβίες στον ιδιωτικό τομέα, ο οποίος θα χρησιμοποιήσει εργαζόμενους σε καθεστώς δουλείας.

Επισημανθείτε ότι η παλαιότερη σημασία της μεταρρύθμισης είναι η απλωθείση σε όλη την έκταση της μισθωτής απασχόλησης. Οταν το κράτος, μέσω ΟΑΕΔ, εφαρμόζει διάφορα προγράμματα με «ωφελούμενους» οι οποίοι εργάζονται πλήρες ωράριο με 490 ευρώ, γιατί μια καπιταλιστική επιχείρηση να εφαρμόσει διαφορετικό μισθολογικό καθεστώς στους εργαζόμενους που θα προσλάβει κανονικά; Όλοι προσλαμβάνονται πλέον χωρίς ειδικότητα, με το μισθό της ΕΓΣΣΕ. Ισως μια από τις επόμενες διαρθρωτικές μεταρρυθμίσεις να νομιμοποιήσει απόλυτα αυτό το καθεστώς, για να να μην υπάρχουν δικαστικές προσφυγές.

Αυτό είναι το σχέδιο που εφαρμόζεται και που θα παγιωθεί με το «πακέτο Σόιμπλε».

Π.Γ.

Γραφτείτε
συνδρομητές
στην «Κόντρα»

Συνδρομές
Ετήσια 85 ευρώ
Εξάμηνη 45 ευρώ

Λογαριασμός ΕΤΕ: 10087804638

ΒΔΟΜΑΔΙΑΤΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΔΑ

ISSN 2241-6021

ΓΡΑΦΕΙΑ

ΑΘΗΝΑ: Αγαθούπολες 65, ΤΚ 112 52, ΤΗΛ. 8675243, FAX 8663100

ΘΕΣΣΑΛΟΝΙΚΗ: Μπακατέλο 1 και Εγνατία, ΤΗΛ-FAX 221898

<http://www.eksegersi.gr>, e-mail: kontra@eksegersi.gr

ΔΙΕΥΘΥΝΤΑΙ ΑΠΟ ΣΥΝΤΑΚΤΙΚΗ ΕΠΙΠΡΟΠΗ